

യുദ്ധ സഞ്ചി

ഭാഗം IV]

മുദ്രണം: 1944 സെപ്റ്റംബർ 8-ാംനു, വെള്ളിയാഴ്ച

[പേജ് 1

യൂറോപ്പിലെ ജനങ്ങളോട്

നാസികളുടെ ശക്തിയെ നശിപ്പിക്കുന്നതോടുകൂടി യൂറോപ്പിലെ അശാന്തനായ സർവ്വ ജനങ്ങളേക്കും, ജർമ്മന്മാർക്കും ആസ്ട്രിയക്കാർക്കുംകൂടി, ഭക്ഷണവും, സാധനവും, സ്വാതന്ത്ര്യവും വന്നുചേരുന്നതോളം ഉറപ്പ് ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും കൊടുക്കുന്നുണ്ട് - - - - -

—മി. ചർച്ചിൽ, കോമൺസ് സഭയിൽ നാലു കൊല്ലം മുമ്പ് ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽനിന്ന്

വിഷയവിവരം

	ഭാഗം		ഭാഗം
യൂറോപ്പിലെ ജനങ്ങളോട്	1	പ്രത്യേക ലേഖനങ്ങൾ : സന്ദർഭം വെറുതെ കള	6-7
മുമ്പ് അങ്ങിനെ പറഞ്ഞുവോ ?	2	യരളൂ	
ആശ്ചര്യപ്പെടുകൾ	3-5	മലബാറിലെ ഹേകുനിങ്ങ്	8-9
		ചെറുകുന്ന് : ക്ലാർക്കിന്റെ ഭാഗ്യം	10-12

മുമ്പ് അങ്ങിനെ പറഞ്ഞുവോ? സാരമില്ല, അന്ന് പറഞ്ഞതു വിഴങ്ങിക്കളയുവിൻ അന്ന് പറഞ്ഞതു ഇതാണ്?

“ഒരു രണ്ടാം യുദ്ധരംഗം സ്ഥാപിക്കുകയോ? അതും അമേരിക്കയും ബ്രിട്ടനും കൂടിയോ? ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല. അത്ത് ലാത്തിക്ക് സമുദ്രം എങ്ങിനെയൊണ് അമേരിക്ക കടക്കുന്നത്? അങ്ങിനെയൊരു അക്രമം അവർ കാണിക്കുമെന്ന് വിചാരിക്കുവോളം വയ്യ.”

—ടോക്കിയോ റേഡിയോ, ജൂൺ 16, 1942.

“ചപ്പിൽ തന്റെ ആക്രമണ സൈന്യത്തെക്കൊണ്ടിറക്കുവാൻ എവിടെ വേണമെങ്കിൽ ഒരു സ്ഥലം കണ്ടു പിടിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഒമ്പതു മണിക്കൂർനേരം കരക്കു നില്ക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ആയാൾ അതൊന്ന് പാരിക്കിക്കളയട്ടെ.”

—ഹിറ്റ്ലർ, സെപ്റ്റംബർ 30, 1942.

“ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ആക്രമണത്തിൽനിന്ന് യൂറോപ്യൻ വൻകരയെ സുസ്ഥിരമായി സംരക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഏതു സൈന്യവിഭാഗവും അറിയാവുന്ന സംഗതിയാണ്.”

—ഗോബൽസ്, നവംബർ 11, 1942.

“പടിഞ്ഞാറു നിന്നുള്ള സർവ്വ ആപത്തുകളിൽനിന്നും യൂറോപ്പിനെ രക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി കോൺക്വിററ കൊണ്ടും ഇരുമ്പു കൊണ്ടുമാണ് അത് ലാത്തിക്ക് കരയോരത്തിൽ ഒരു ചുമര് കെട്ടിയിരിക്കുന്നത്.”

—ബർളിൻ റേഡിയോ, മേയ് 18, 1943.

ഇന്നെന്താണ് അവർ പറയുന്നത്?

“ഐക്യകക്ഷികൾ സൈപ്പാസ് ദ്വീപും മറ്റിയാനാ ദ്വീപുകളും പിടിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഭാവിയിൽ യുദ്ധത്തിന്റെ ഗതിക്കു തീച്ചയായും വളരെ പ്രയത്നം വരുമെന്ന് ജാപ്പാനിലെ പൊതുജനങ്ങൾ ധരിക്കണമെന്ന് ജാപ്പാൻ ഗവണ്മെന്റ് താല്പര്യപ്പെടുന്നു.”

—ജാപ്പാനീസ് പ്രക്ഷേപണി, ജൂലായി 6, 1944.

“ഐക്യകക്ഷി സൈന്യങ്ങൾ നോർമാണ്ടി തീരത്തിൽ ഇറങ്ങിയ മുതൽക്കു, മുമ്പ് അനുഭവിക്കാത്തതായ പീരങ്കി പ്രഹരമാണ് നമ്മുടെ രാജ്യം അനുഭവിച്ചുവരുന്നത്. യുദ്ധം ചെയ്യാൻ സൗകര്യം ലഭിക്കുവാൻ അടുപ്പമുള്ള പ്രദേശത്തൊന്നും നമുക്കു സൈന്യശേഖരം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ സമയം നമ്മുടെ സൈന്യങ്ങൾ ഭൂമിക്കടിയിൽ ഒളിക്കുന്നു. രാത്രി പൊക്കുത്തുനിന്നും പിൻമാറുന്നു.”

—ജർമൻ യുദ്ധലേഖകൻ, നോർമാണ്ടി.

“കായ്ക്കളെല്ലാം അപകടത്തിലായിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സ്ഥിതി വളരെ വിഷമത്തിലാണ്. സർവ്വായുധധാരികളായ സൈന്യവൃഹങ്ങൾ നമ്മുടെ പുണ്യഭൂമിയെത്തന്നെ ആക്രമിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.”

—ഒരു ജർമൻ പത്രം.

“നമ്മുടെ ഗൃഹങ്ങൾ ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടത്തരണം. ഇതാണ് യുദ്ധം തുടങ്ങി ആറാമത്തെ വർഷത്തിൽ ഉള്ള വിചാരം.”

—ജർമൻ സൈന്യങ്ങളോടു ജർമൻ ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്ത ഒരു പ്രക്ഷേപണി പ്രസംഗം, സെപ്റ്റംബർ 8, 1944.

നിസ്സംശയമായ പൂണ് വിജയം

യുദ്ധത്തിന്റെ ആറാം കൊല്ലത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ ഒരു പുരോഗതിയാണ് ഐക്യകക്ഷി സൈന്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം സർവ്വ രംഗങ്ങളിലും കാണപ്പെട്ടത്. ലോകത്തിലെ യാതൊരു യുദ്ധ ചരിത്രത്തിലും ഏതൊരു സൈന്യത്തിനും ഇങ്ങിനെ യൊരു പുരോഗതിയുണ്ടായതായി കേട്ടിട്ടില്ല. ആറു ദിവസം കൊണ്ട് ജനറൽ ഡംപ്സേയുടെ കീഴിലുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യം ഫ്രാൻസിൽ നിന്ന് ബെൽജിയത്തിൽ കൂടെ ഹോളണ്ടിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ആറു കൊല്ലം മുമ്പ് ജർമ്മൻകാർ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ അവർക്കു തപരിതഗതിയിലുള്ള വിജയങ്ങൾ വന്നു ചേന്ന് പട പുറപ്പാടിന്ന് “ബ്ലീറ്റ്സ്” എന്ന പേരു പറയാമെങ്കിൽ ഇന്ന് ഐക്യകക്ഷി സൈന്യങ്ങൾ യൂറോപ്പിന്റെ പടിഞ്ഞാറൻ രംഗത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന പട പുറപ്പാട് ഒരു “മഹാബ്ലീറ്റ്സ്” തന്നെയാണ്.

ഐക്യകക്ഷി സൈന്യങ്ങൾക്കു് ഇത്ര വേഗത്തിൽ മുന്നോട്ടു പോകാൻ സാധ്യമായതിനുള്ള കാരണമെന്തെന്ന് ചോദിച്ചാൽ തീർച്ചയായും അതിന്ന് സമാധാനം അവർക്കു വലിയ തടസ്സമായിട്ടുള്ള ജർമ്മൻ സൈന്യങ്ങളൊന്നും മാഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു തന്നെയാണ്. ബെൽജിയത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കു് നിർത്തിയിരുന്ന ജർമ്മൻ സൈന്യങ്ങളെല്ലാം എവിടെയായിരുന്നു? ജർമ്മൻ സൈന്യങ്ങളെല്ലാം സീൻ നദിയുടെ താഴ്വരപ്രദേശങ്ങളിലും പാസ്ഡികിലെ പ്രദേശങ്ങളിലും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നെടുത്തിൽ നിന്ന് എങ്ങോട്ടും നിങ്ങുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അവിടങ്ങളിൽ അവരെ

ആഴ്ചക്കുറിപ്പുകൾ

ബന്ധിച്ചപ്പോലെ ഇടുകയാണുണ്ടായത്. നോർമാണ്ടിയിൽ ഐക്യകക്ഷി സൈന്യങ്ങൾ വന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ അവരെ എത്രയു കടലിലേ

ക്കും ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി, ഐക്യകക്ഷിസൈന്യം ആക്രമണം ആരംഭിച്ചു പന്ത്രണ്ടാഴ്ചക്കളിലൊരാൾ വർ ജർമ്മനിയുടെ അതൃത്തിയിൽ ചെന്ന് മേട്ടം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഐക്യകക്ഷി സൈന്യം ആചരിച്ചു വന്ന നയം ജർമ്മൻ സൈന്യത്തെ

ഫീൽഡ് മാർഷൽ മണ്ട്ഗോമറി, ആഫ്രിക്കയിൽനിന്ന് ജർമ്മൻകാരെ ഓടിക്കുവാൻ തുടങ്ങി ഒരു വീൽ അവരെ ഇപ്പോൾ മിക്കവാറും ജർമ്മനിക്കുള്ളിൽ തന്നെ ഇട്ടു കഴിഞ്ഞു. ഇദ്ദേഹം ജർമ്മൻകാർക്കു കാലൻ തന്നെയാണ്.

ഒരുതന്നെ ഓടിക്കേണമെന്നു കരുതി ജർമ്മൻ സൈന്യാധിപകേന്ദ്രം ബെൽജിയത്തിനെയും മറ്റു രാജ്യങ്ങളെയും കാര്യങ്ങളെതിന്നു നിർത്തിയിരുന്ന സൈന്യങ്ങളെയെല്ലാം നോർമാണ്ടി രംഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. അവിടെ വെച്ച് ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യം നടന്നില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിന്റെ ഒരു വമ്പിച്ച ഭാഗം നശിക്കുകയും, പിന്നീട് കുതിച്ചു മുന്നോട്ടുകയറുവാൻ ആരംഭിച്ച ഐക്യകക്ഷി സൈന്യത്തെ തടയുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള ജർമ്മൻ സൈന്യ വൃഹ

നേരിട്ടു ചെന്ന് എത്രയൊരു അവിടവിടെ വെച്ച് അവരെ വളഞ്ഞു പിടിച്ചു നശിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഇതായിരുന്നു ഫീൽഡ് മാർഷൽ മണ്ട്ഗോമറി തന്റെ സൈന്യത്തിന്നു നൽകിയ ഒരു പ്രധാന ഉപദേശം. പരിപൂർണ്ണ വിജയം, അതൊരു വളരെ അരികത്തുമായി, നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കിടക്കുന്നു.

ജർമ്മൻ സൈന്യത്തിന്ന് തുലഞ്ഞു പോയ സ്ഥിതിയിൽനിന്ന് പുനർജീവിക്കുവാൻ ഇനി വളരെ പ്രയാസമാണ്. സൈന്യ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ

അവരുടെ കീഴിലുള്ളവരെ വെടി
 ഞ്ഞോടിപ്പോകുന്നു; ഭടന്മാരുകളെ
 കളക്ട് കടിച്ചു തന്റേടമില്ലാതെയാണു്
 കാണപ്പെടുന്നതു്. ഐക്യകക്ഷി
 സൈന്യങ്ങളാണെങ്കിൽ അവ
 രുടെ ഇന്നത്തെ സൈന്യ ബലവും
 യുദ്ധശക്തിയും ഏറ്റവും ഭയങ്കരമായി
 ഉള്ളതാണെന്നുള്ള സംഗതിക്കു പുറ
 മെ, ഫ്രാൻസ്, ബെൽജിയം, ഹോള
 ങ്ണ്ട് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം ഭേദ
 സേവക സൈന്യങ്ങൾ രൂപീക
 രിച്ചു അവരുടെ ബലവും കൂടി
 യുണ്ടു്. തങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു്
 പരാജയം വന്നു അവർക്കുള്ളിൽ
 ജനങ്ങൾക്കു ജർമ്മനിയിൽ പോയി
 കൂലിപ്പണി എടുപ്പാനിടവന്നിട്ടുള്ള
 സ്വർഗ്ഗം അവരുടെ കൂലിപ്പണിക്കു
 ഉദാഹരണങ്ങൾ ജർമ്മനുകാരുടെ നേരെ
 യുദ്ധത്തിനായുപയോഗിക്കുന്നു. ഈ
 വിധം ലോകത്തിലെ സ്വർഗ്ഗ ഭാഗങ്ങ
 ലിൽനിന്നും രോഷാക്രാന്തിയോടു
 തളളിക്കയറിവരുന്ന തിരമാലകളെ
 യുണ്ടോ തടുപ്പാനുള്ള ശക്തി കെല്പു
 കറഞ്ഞ ജർമ്മനിക്ക്? ഫ്രാൻസ്, ബെ
 ല്ജിയം, ഹോളണ്ട് എന്നീ രാജ്യ
 ങ്ങൾ ഉടനെ നാസികളുടെ മർദ്ദന
 ത്തിൽനിന്നു് മോചിക്കപ്പെട്ടു. ഐ
 ക്യകക്ഷി സൈന്യങ്ങളുടെ മുന്നോ
 ട്ടുള്ള കയറ്റം ഇന്നത്തെ ഗതിയിൽ
 തന്നെ കുറച്ചു ദിവസം കൂടി നില്ക്കു
 ക്കയാണെങ്കിൽ അധികം താമസിയാ
 തെ അവർ ജർമ്മനിയുടെ മുഖത്തു
 നേരേദൂരം അടിക്കാതിരിക്കയില്ല.
 ശത്രുക്കളുടെ പീരങ്കികൾ ഭീതി പരത്തു
 മാറുളള ഗർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതു് കേട്ടു
 കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴുണ്ടോ, നിങ്ങളു
 ട്ടുടെ ഗൃഹരക്ഷ ചെയ്തു കൊള്ളുണേ
 എന്ന് ഗോബൽസ് ജർമ്മനുകാരോടു
 നിശ്ശേഷിക്കുന്നതിന്റെ താല്പര്യം അ
 വരുടെ മണ്ടയിൽ കയറ്റുന്നു!

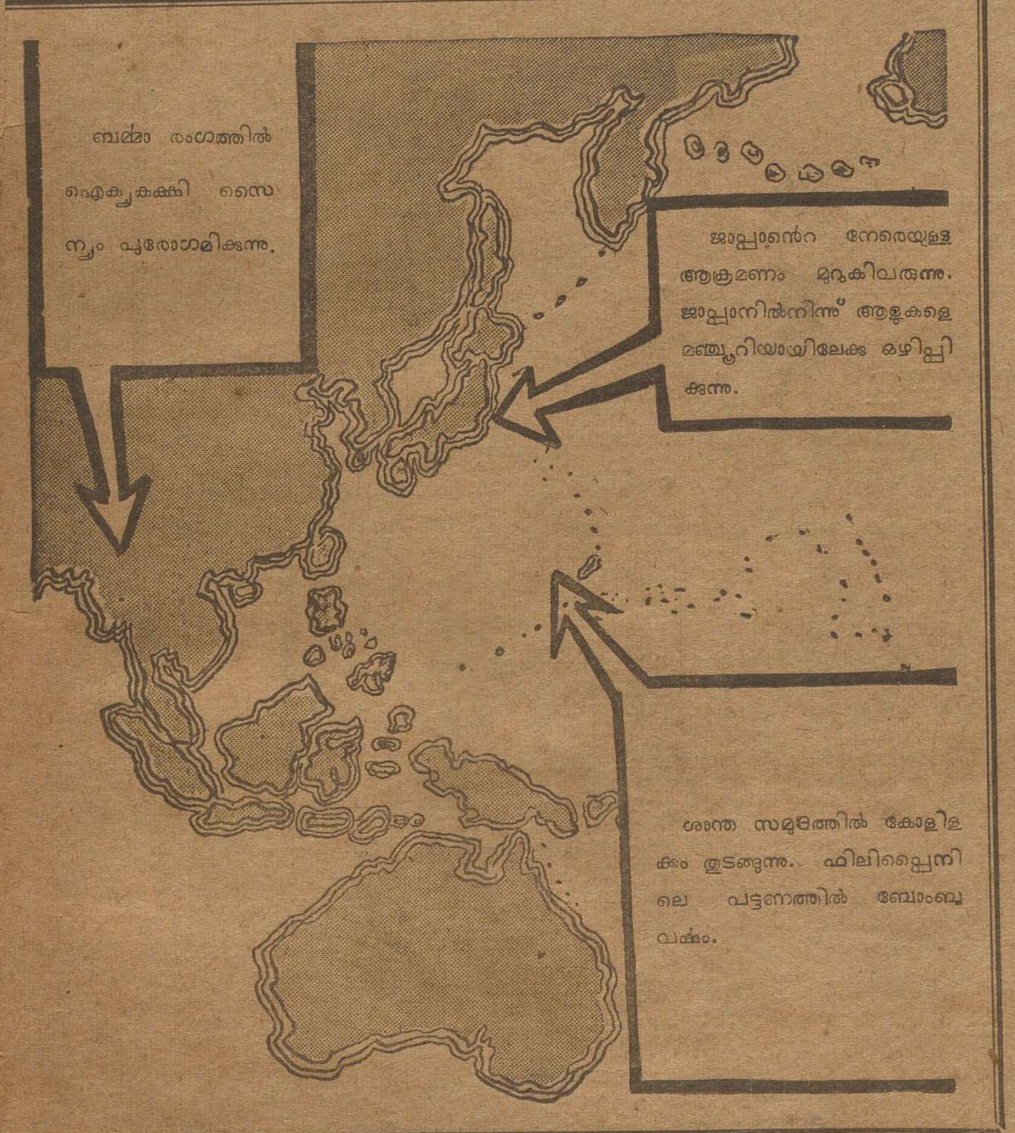
ജർമ്മനിയുടെ മർദ്ദനം കൊണ്ടു് രാജ്യ
 ഭ്രഷ്ടന്മാരായി തീർന്നിട്ടുള്ള ഗവർണ്മെന്റുകൾ

ങ്ങളെല്ലാം ഐക്യകക്ഷി സൈന്യങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി അവരുടെ സ്വഭേദങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങി വരികയും, ഓരോ ഭേദത്തും ബ്രിട്ടീഷു് രാജകീയ പ്രതിനിധിയെ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി ഐക്യ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കുള്ള കർമ്മപദ്ധതിയുടെ മറ്റൊരു ഭാഗം പൂർത്തിയാകുന്നു. മോചനം ലഭിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന ഓരോ രാജ്യത്തിലെയും ജനങ്ങൾക്കും ആത്മാവിശ്വാസമായിട്ടുള്ള പരിചരണ പ്രവൃത്തിയാണിതു്. 1940 ഏപ്രിൽ 20-ാം തീയതി മി. ചർച്ചിൽ പ്രസ്താവിച്ചതു് ഇവിടെ പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണു്.

“ജർമ്മൻ സൈന്യങ്ങളുടെ ബാധയിൽനിന്നു് മോചിപ്പിച്ചെടുക്കുന്ന ഓരോ രാജ്യത്തേക്കും ഞങ്ങൾ ഉടനെ ഭക്ഷണം എത്തിക്കുവാൻ വേണ്ട സ്വർഗ്ഗ ഏർപ്പാടുകളും ചെയ്യുന്നതാണു്. ലോകത്തിലെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ സൂക്ഷിപ്പു് ഏർപ്പാടും ധാരാളമായി ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതാണു്.” പാഞ്ഞുപോലെത്തന്നെ കാര്യം നടത്തുകയും ചെയ്തു. 1943 ജൂൺ 11-ാം തീയതി ഐക്യ രാഷ്ട്രങ്ങൾ എല്ലാം ചേർന്നു് ഒപ്പിട്ടി

ഭാഗ്യമഹാ യുദ്ധത്തിനെ കാണുക

ട്ടുള്ള ഒരു കരാറുപ്രകാരം യു. എൻ. ആർ. ആർ. എ. എന്നൊരു സ്ഥാപനം സൃഷ്ടമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ബ്രിട്ടന്റെയും, റഷ്യയുടെയും, ചൈനയുടെയും ഗവർണ്മെന്റുകളോടാലോചിച്ച അമേരിക്കൻ ഗവർണ്മെന്റു തയ്യാറാക്കിയ ഒരു രേഖയാണിതു്. ഇവിടെയാണു് തല്ക്കാല സമാധാനവും നിവൃത്തിമാർഗ്ഗവും ചെയ്യേണ്ടതെങ്കിൽ അവിടെ ആയതു ചെയ്യാനൊരുങ്ങി പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഭരണകേന്ദ്രമാണു് യു. എൻ. ആർ. ആർ. എ. ഭക്ഷണം, വിറക്, വസ്ത്രം, ഗൃഹനിർമ്മാണത്തിനുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ,

വൈദ്യവിഷയമായ സഹായങ്ങൾ ഇതെല്ലാം എവിടെ എത്തിക്കേണമോ, അവിടെ എല്ലാം അവയെ എത്തിക്കുകയാണു് ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ചുമതല. ഉണാനില്ലാതെ ആരും കഷ്ടപ്പെടരുതു്; അമേരിക്കൻ സൈന്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടത്ര ഭക്ഷണത്തിന്നു് കരുതിയാലും പിന്നേയും അന്നു വധിക്കോടി തൻ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ അമേരിക്കയുടെ കൈവശം കിടപ്പുണ്ടു്. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഘം സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ അന്നുഭവം ആദ്യമായി ഫ്രാൻസിലും, ബെൽജിയത്തിലും, ഹോളണ്ടിലും കാണാവുന്ന

താണു്. നവീന ശാസ്ത്ര വൈദഗ്ദ്ധ്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാമുണ്ടോ അവയെല്ലാം ഇക്കാര്യത്തിൽ എടുത്തു പ്രകടിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല. എങ്ങിനെയാണു് ഇത്രയൊക്കെ ഭക്ഷണം അമേരിക്ക സൂക്ഷിക്കുന്നതു്? “ഡി ഫൈഡേററഡ്” എന്ന ഒരു പാകം പ്രയോഗിച്ചാണു് ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളുടെ സൂക്ഷണം. ഇന്ത്യയിൽ തന്നെ നാം സൈന്യാവിശ്വാർത്ഥ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ ഈ പാകത്തിൽ ഇപ്പോൾ സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ ചെയ്താൽ ഒരു കപ്പൽ നിറയെയുള്ള ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളെ നാലിലൊരാൾക്കും സ്ഥലത്തു സൂക്ഷിപ്പാൻ കഴിയും. ഈ പാകത്തിൽ ആക്കുകയാണെങ്കിൽ 230,000 കോഴികൾ ഒരു കൊല്ലം ഇടുന്ന മുട്ടകൾ മുഴുവനോ, 2,800 പശുക്കൾ ഒരു കൊല്ലം നൽകുന്ന പാലോ മുഴുവൻ ഒരു കപ്പലിൽ ഒരുക്കാമത്രെ!

അതി കറോരമായ കർമ്മപദ്ധതിയുടെ അവസാനം

മോചനം ലഭിച്ചുവരുന്ന യൂറോപ്പിന്റെ ഭക്ഷണത്തിന്നും മറ്റു സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ഐക്യകക്ഷികൾ ഏർപ്പെടുത്തിയ കർമ്മപദ്ധതികൾ ഈ വിധമിരിക്കെ ഫിററ് ലറുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലുള്ള ജർമ്മനിയുടെ സ്ഥിതിയെന്താണെന്നൊന്നു ലോചിച്ചു നോക്കാം. ലോകത്തിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും ക്രൂരഹൃദയനായ ഫിററ് ലർ തനിക്കും തന്റെ രാജ്യത്തിന്നും വലിച്ചുകൂട്ടിയ ആപത്തിന്നു് വല്ല കയ്യും കണക്കുമുണ്ടോ? അഞ്ചു കൊല്ലത്തിലധികകാലം തങ്ങളുടെ അയൽരാജ്യക്കാരെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു കഷ്ടപ്പെടുത്തിയതിനുള്ള പ്രതിഫലം ഇപ്പോൾ ജർമ്മൻകാർ അന്നു

(ശേഷം 7-ാം വേളിൽ)

യുദ്ധസഞ്ചിക

പ്രതിവാരപത്രം

മുദ്രണം: 1944 സപ്തമം 8-ാം, വെള്ളിയാഴ്ച

സന്ദർഭം വെറുതെ കളയരുത്

യൂറോപ്യൻ രംഗത്തിലെ വിജയസ്വപ്നം നാകലോകം വരെ എത്തുന്നു. ഈയാഴ്ച ഐക്യക്ഷി സൈന്യങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള വിജയങ്ങൾ, വിശിഷ്ട ബെൽജിയത്തിലും ഹോളണ്ടിലും, അവസ്ഥയുടെതന്നെയാണ്. പത്രലേഖകന്മാർക്കു ഇരുന്നാലോചിച്ചെഴുതാൻ സമയം കിട്ടുന്നതുതന്നെയില്ല. അത്ര ത്വരിതഗതിയിലായാണ് വിജയങ്ങൾ മേൽക്കുമേൽ കൈവരുന്നത്.

ഏതു കാര്യത്തിലും അവസാനഘട്ടത്തിൽ ഈശ്വരമതമാണ് സ്ഥാപിതമാവുകയെന്ന് വിശ്വസിച്ചുപോന്നവർക്കെല്ലാം ഹിറ്റ്ലറിൽ ദുർബ്ബലമായിത്തീർന്നു കണ്ടതായ അയർലന്റ് മാനവധർമ്മം ഒടുവിൽ നശിപ്പിക്കാതിരിക്കുവാനായില്ലെന്നു ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ കലാശവിജയം ഇന്ന് കൈവന്നപ്പോലെ കൈവരുവാൻ വിശ്വാസംമാത്രം മതിയോ? പോരാ. വാളിനോടടുത്തുവെന്ന് വാടാ തന്നെ വേണം. പുറമെ, നാസിമതത്തോടുള്ളവർക്കു അതിനെക്കാൾ ഉപരിയായ ഒരു മതവും കൂടാതെ കഴികയില്ല.

അതിനാൽ ഐക്യക്ഷികൾ ആയോധനത്തിനിറങ്ങിയതോടുകൂടി രണ്ടു വിധത്തിലുള്ള ആയുധക്കലവറകളും തെയ്യറാക്കി. വാളിനോടടുത്തുവെന്ന് വാളും മതത്തിനോടടുത്തുവെന്ന് മതപരമായും അവർ തെയ്യറാക്കിയത്. ഐക്യക്ഷികളുടെ വിജയങ്ങൾ മെല്ലെയാണ് തുടങ്ങിയതെങ്കിലും ക്രമേണ അവരുടെ ശക്തി വർദ്ധിക്കുകയും, അതനുസരിച്ച് ശത്രുവിന്റെ ശക്തി കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിപരകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ കരസൈന്യങ്ങളുടെയും, കപ്പൽപടയുടെയും, വിമാനപടയുടെയും സംഘടനകൊണ്ട് ശത്രുവിനെ തുലയ്ക്കുവാനോ കൈവരുവാനോ കഴിയുമെന്നു.

ഭാഗ്യവശാൽ മി. ചർച്ചിലിന്നും തന്റെ കാബിനറ്റിനും മേൽപറഞ്ഞ വിശ്വാസത്തിലും ശക്തിയായി വേറെ ചില ശക്തികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പൊതുജനാധിപത്യഭരണ നീതിയിൽ വിശ്വസിച്ചുപോന്ന ഈ ബ്രിട്ടീഷ് നേതാക്കൾ രക്തം വെള്ളമാക്കി വിയർപ്പുതളളി കൂടിച്ചുകൊണ്ട് ശത്രുവിന്റെ പുരോഗതി തടഞ്ഞു നിർത്തിക്കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ തന്നെ, അവരുടെ ആഭർത്ഥനയ്ക്കു ലോകമാസകലം ആനുകൂല്യം സമ്പാദിച്ച് യുദ്ധമദ്ധ്യത്തിൽവെച്ചുതന്നെ ഐക്യ രാഷ്ട്രസംഘത്തെ ലോകത്തിൽ ഒരു പുതിയ ജീവിസ്സായി സ്ഥാപിച്ചു. മനുഷ്യസമുദായചരിത്രത്തിൽ ആദ്യമായി വലിയ രാഷ്ട്രങ്ങളും ചെറിയ രാഷ്ട്രങ്ങളും ഏറ്റവും സൗഹൃദത്തോടും സഹോദരഭാവത്തോടും സഹകരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു മഹത്തായ കാര്യം നേടുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതും ഇപ്പോൾ നമുക്കു കാണാനായി. ലോകം ഇതെവരേക്കും കാണാനിടവന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഒരു സംഭവമാണ് ഇത്; ഇത് നമ്മുടെ കണ്ണിൽ കണ്ടുകൊണ്ടു തന്നെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ സഹകരണമാണ് നമ്മുടെ വിജയത്തിന് കാരണമായത്. മാത്രമൊ, ഭൂമിയിൽ രക്ഷയോടുകൂടി ജീവിക്കാൻ നിവൃത്തിയാക്കിയതും ഇതുതന്നെയാണ്. യുദ്ധം കഴിഞ്ഞാലുണ്ടാകുന്ന കാലങ്ങളിൽ ലോകം നേരിടാനിടയുള്ള കഷ്ടതകൾക്കും മേൽപറഞ്ഞ സർവ്വരാഷ്ട്ര സംഘവും അവർ തമ്മിൽ ഉള്ള സഹകരണവും തന്നെയാണ് നിവാരണമായിത്തീരുക. യുദ്ധം തുടങ്ങിയ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ബ്രിട്ടനും, അമേരിക്കയും, റഷ്യയും തമ്മിൽ സഹകരിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇന്ന് ജർമ്മനിയിലുള്ളവർ അവരുടെ അതുത്തി പ്രദേശത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്ന ഡിമോക്രാറ്റിക് രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പീരങ്കികൾ ഗർജ്ജിക്കുന്നത് കേട്ടിരിക്കുമോ?

ഐക്യക്ഷികൾ ജയിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ കാരണം അവരുടെ ആഭർത്ഥനയാണ്. മാത്രമല്ല, ഹൃദയശുദ്ധിയോടും, ലോകസ്ഥിതി നന്നായിത്തീരേണമെന്നുള്ള ഏക വിചാരത്തോടും കൂടിയാണ് അവർ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത്. അവർക്കു വിജയം കൈവരാതെ കഴിയുമോ? ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യവും, അമേരിക്കയും, റഷ്യയും, ചൈനയും, മറ്റു നാലുതോളം ഐക്യക്ഷി രാജ്യങ്ങളും തമ്മിൽ കർമ്മ ഐക്യത വന്നുകഴിഞ്ഞു. മി. ചർച്ചിലിനെ പോലുള്ള നേതാക്കൾ ഈ കർമ്മക്രമം യുദ്ധം കഴിഞ്ഞാലും ഐക്യക്ഷി രാഷ്ട്രങ്ങൾ തമ്മിൽ നിലനിർത്തിപ്പോരേണമെന്നാണ് മോഹം. ഐക്യക്ഷികൾ

രാഷ്ട്രങ്ങളിലുള്ള സാമ്പത്തിക നിവൃത്തിമാറ്റങ്ങളും, കൽക്കരി, ഇരുമ്പ്, ഉരുക്കു, പെട്രോൾ, കൂട്ട്, കൊക്കോ, കാപ്പി, കമ്പിളിരോമം മുതലായവയും പൊതുനമുക്കായി ഏകീകരിക്കേണ്ടെന്നാണ് അവരുടെ ആഗ്രഹം. യുദ്ധം തുടങ്ങിയതിനുശേഷം ഇതെവരെയും സർവ്വ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെയും കൂടിയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥ സമിതിയാണ് അതതു രാജ്യത്തെ ഉല്പന്നങ്ങളെ ആവശ്യ മുള്ളടങ്ങളിലേക്കു നിക്ഷേപം എത്തിച്ചിരുന്നത്. ഓരോ കർമ്മത്തിനും നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ഓരോ ബോഡുണ്ടായിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ യുദ്ധകാലത്തുണ്ടായ സഹകരണം കൊണ്ട് സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളിൽ സഹകരണവും അന്യോന്യ വിശ്വാസവും ഐക്യ രാഷ്ട്രങ്ങൾ തമ്മിൽ ഉളവാക്കിയിരുന്നതും ഭാവിയിൽ ആയുസ്സുസ്ഥിരമാകുമെന്ന് ബോധ്യം വരുമാൻ സുസ്ഥാപിതമാവുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

യൂറോപ്യൻ രംഗത്തിൽ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലം ഇതാണ്. ഐക്യരാഷ്ട്ര സമിതിതന്നെ 1941 ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ പ്രസിഡൻ്റ് റൂസ്വെൽട്ടും മി. ചർച്ചിലും തമ്മിലുണ്ടായ കൂടിക്കാഴ്ചയുടെയും അതിൽനിന്നുണ്ടായ അന്തർലാണിക് ചാർട്ടറിന്റെയും ഫലമാണ്. നിഷ്ക്കളമായും നിസ്വാർത്ഥമായും ഐക്യകക്ഷി രാജ്യങ്ങളിലെ നല്ല പ്രധാന നേതാക്കന്മാർ ആലോചിച്ച് സഹകരിച്ചുകൊണ്ട് വിജയം കൈവരുമാറുള്ള ഒരു സഹകരണ പദ്ധതി ആവിർഭവിച്ചു. കെയ്റോവിൽനിന്ന് ലോക നേതാക്കന്മാരായ റൂസ്വെൽട്ടും, ചിയാങ്ക്വീഷേക്കും, ചർച്ചിലും കൂടി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത പ്രസ്താവനയിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നു: “നമ്മുടെ മൂന്നു മിത്രരാജ്യങ്ങളും

ജാപ്പാന്റെ അക്രമബുദ്ധിയെ തടയുവാനാണ് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത്. യാതൊരു ലാഭവും അവർ ഇച്ഛിക്കുന്നില്ല.”

യുദ്ധകാലത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതായ ഈ ഐക്യത യുദ്ധാനന്തരവും കാണാനിടവേണ്ടെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം. യൂറോപ്പിലും ഏഷ്യയിലും ശത്രുക്കളുടെ ചവിട്ടിൽനിന്ന് ക്രമേണ രക്ഷപ്പെടുവരുന്ന രാജ്യങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ രക്ഷ കൊടുക്കേണ്ടതിന്ന് യു. എൻ. ആർ. ആർ. എ. രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ മാസം ഐക്യ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ രണ്ടു സമ്മേളനങ്ങൾ ഉണ്ടായി; അതിൽ ഒന്നിൽ വെച്ച് ബ്രിട്ടനും അമേരിക്കയും കൂടി എണ്ണയുടെ കാര്യത്തിൽ ഒരു കരാറുണ്ടായി; മറേരിൽവെച്ച് യുദ്ധാനന്തരമുള്ള സമാധാന രക്ഷയെക്കുറിച്ചും തീർപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ യുദ്ധാനന്തരകാലത്തുണ്ടാകാവുന്ന ആലോചനാ വിഷയങ്ങളിൽ മേൽപറഞ്ഞതെല്ലാം വെറും ആരംഭങ്ങൾ മാത്രമാണ്. എത്രഎത്ര ഗൗരവമായ കാര്യങ്ങളിൽ ശരിയായ ഒരു സമാധാനം കണ്ടിട്ടുവേണം യുദ്ധാനന്തര കാലം സുഖപ്രദമാക്കിയിപ്പാനെന്നറിയാമോ? ഐക്യരാഷ്ട്രങ്ങളിലെ രാഷ്ട്രതന്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ബുദ്ധി മടുപ്പിക്കാൻ ഒരേ ഒരു വിഷയം മതിയെല്ലോ. ഉറപ്പിക്കാൻപോലും വയ്യാത്ത വിധം യുദ്ധകാലത്ത് വെച്ചുവന്നതായ വൈമാനിക ഗതാഗതം യുദ്ധാനന്തരകാലത്ത് എങ്ങിനെയാണെന്ന് നിയന്ത്രണം ചെയ്യുകയെന്നുള്ള ഏകസംഗതി മതി രാഷ്ട്രതന്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു തലവേദന പിടിപ്പിക്കാൻ. എന്നാൽ ഈ പ്രശ്നത്തിന് ഒരു സമാധാനം അടിയന്തരമാണെന്നും, ഇങ്ങിനെ അനവധി പ്രശ്നങ്ങൾ യുദ്ധാനന്തരകാലത്തേക്കു കിടപ്പുണ്ട്.

(5-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

ഭവിച്ചുവരുന്നു. നമുക്കു അവരോടു ഒരനുകമ്പയാകട്ടെ, അവരിൽ ഒരു വിശ്വാസമാകട്ടെ ഇല്ല. എന്നാൽ താന്താങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിക്കാൻ വയ്യാതെയോ വേണ്ടാത്ത ജർമ്മനിയിലെ ജനതതന്നെ അവരുടെ ഭരണകർത്താക്കന്മാരെ ഒഴിയുവാൻ നിബ്ബന്ധിക്കും. പൂണ്ണ് സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നുവെച്ചാൽ എന്താണെന്ന് അടുത്ത ഭാവിയിൽ തന്നെ അറിയുവാൻ അവർക്കു യോഗ്യവും ഉണ്ടാകും. ജർമ്മനി ലോകത്തിൽ

സർവ്വാധിപത്യം വഹിച്ച ഒരു ശക്തിയാകേണ്ടെന്നുള്ള അവകാശബോധം ഉപേക്ഷിച്ചു ഐക്യ രാഷ്ട്രങ്ങളോടൊത്തൊരുമിച്ചു സഹകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ജീവിതത്തിനായി ഒരുങ്ങേണ്ടതാണ്. ലോകത്തിലുള്ള സർവ്വ ജനങ്ങളും നശിച്ചുതാനും, ഭായ്യയും, മക്കളും, ഒരു തട്ടാനും മാത്രം ശേഷിക്കേണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു വിഡ്ഢിയുപോലെത്തന്നെ ഹിറ്റ്ലർ ലോകത്തിലുള്ള സർവ്വ ജനങ്ങളേയും കീഴടക്കി താനും ജർമ്മന്മാരും മാത്രം

ശേഷിക്കേണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള വിശ്വാസവും മതവും ന്യായമായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഹിറ്റ്ലറും തന്റെ കൂട്ടുകാരും ശാസ്ത്രവും പരാമ്പര്യമെല്ലാം തേടിപിടിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളെങ്കിലും, വംശ മഹിമയും മറ്റും പറഞ്ഞു ലോകത്തിനെ കീഴടക്കുവാനുള്ള അവരുടെ ശ്രമമൊന്നും ഒരിക്കലും നടക്കുന്നതല്ലെന്ന് മേലിലെകിലും അവർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതല്ല.

മലബാറിലെ റേഷനിങ്ങ്

ഗവണ്മെന്റിയില്

[മലബാർ ജില്ലയിൽ സാമ്പത്തികമായ റേഷൻ ഒക്ടോബർ 1-ാം തീയതി മുതൽ നടപ്പാക്കുവാൻ മദിരാശി ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. സംസ്ഥാന ഭക്ഷണ കൗൺസിലിന്റെ സപ്തംവർ 1-ാം തീയതി നടന്ന യോഗത്തിലാണ് ഗവണ്മെന്റ് ഈ പ്രസ്താവന ചെയ്തത്. അടുത്ത കൊയ്തുകാലത്തു സുലഭമായി നെല്ല് വിതയുന്ന ജില്ലകളിൽ നെല്ലിന്റെ വില നിർണ്ണയിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു സംബന്ധമായ കല്പനകൾ ഉടനെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതാണ്.]

മലബാർ ജില്ലയിൽ എല്ലായിടത്തും റേഷനിങ്ങ് നടപ്പാക്കുന്നതിനുമുമ്പേ ആ ജില്ലയിലെ ഭക്ഷണധാന്യങ്ങൾ സംഭരിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച്, പ്രമുഖനായ നിലവാരവുമായും നിലത്തിൽ അധികാരവുമുള്ള മറ്റൊരാളും ചേർന്നുള്ള ഒരു സമ്മേളനം, താഴെ പറയുന്ന സംഗതികളെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റിനെ ഉപദേശിച്ചുവെന്നായി, സിവിൽ സപ്ലൈസ് കമ്മീഷനരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കോഴിക്കോട്ട് വെച്ച് 1944 ജൂലായി 21-ാം തീയതി നടത്തിയിരുന്നു:—

- (1) കൃഷിക്കാരെ വിത്തിനായി അനുവദിക്കേണ്ടുന്ന നെല്ലിന്റെ തുകയെപ്പറ്റി,
- (2) കൃഷിചെയ്യുവാൻ ധാന്യമായി കൊടുക്കുന്നതിനു കൃഷിക്കാരെ അനുവദിക്കേണ്ടുന്ന വല്ല കാഹളിയെയും പറ്റി,
- (3) ഗവണ്മെന്റിനു വിലക്കെടുപ്പാൻ കിട്ടാവുന്ന ധാന്യത്തിന്റെ തുക ഇത്രയെന്ന രീതിപ്പെടുത്തുന്നതിനുമുമ്പായി, നിലത്തിൽ അധികാരവുമുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു ഇടയിൽ ധാന്യം കാഹളി ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കാമോ അങ്ങിനെ യുള്ള പദ്ധതികളെയും പറ്റി.

2. വിത്തിനു അനുവദിക്കുന്ന കാഹളി:— മേല്പറഞ്ഞ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് പൊതുവായുള്ള അഭിപ്രായം, കാരോ ഏക്കറിനു വിത്തിനായി 6 പറ നെല്ല് മതിയാകുമെന്നും, പരമാവധിയായി 7 പറ നെല്ല് മതിയാകുമെന്നും, പരക്കെ വിതച്ച് നെൽകൃഷി ചെയ്യുമ്പോൾ വിത്തിനു അധികമായി വല്ല കാഹളിയും അനുവദിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലെന്നും ആയിരുന്നു. മലബാർ ജില്ലയിൽ കാരോ ഏക്കറിനു വിത്തിനായി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന തുക 8 പാലക്കാടൻ പറ (40 മദിരാശിപ്പടി അല്ലെങ്കിൽ സുമാർ 100 റാത്തൽ) വിത്ത് ആയിരുന്നുവെന്ന് 1939 ലെ മലബാർ കടിയായ് കമ്മിറ്റി അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. ജില്ലയിൽ അനേകങ്ങളെ നടത്തിയിരുന്നതും, കരകൂ നിവത്തിന് സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കുന്നതു 6 പാലക്കാടൻ പറ നെല്ലാണെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ പരക്കേ വിതച്ച കൃഷി ചെയ്യുന്നതിന്നു അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പഠിച്ചിട്ടുള്ള കൃഷി ചെയ്യുന്നതിന്നു വേണ്ടിയുള്ള വിത്തിനായി ഒരു ഏക്കറിനു 6 പാലക്കാടൻ പറ നെല്ല് അനുവദിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റ് സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ 6 പറയിലധികം ആവശ്യമാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നവർക്കും പ്രത്യേക സംഗതികളിൽ കാരോ ഏക്കറിനു ഒരു പറ നെല്ല്

കൂടി അധികമായി അനുവദിക്കുന്നതിനു താല്പര്യം ധാന്യമെപ്പ് ആഫീസർ യുക്തമെന്നു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു.

അടുത്തുവരുന്ന കൃഷിക്കാലംവരെ വിത്ത് നെല്ല് സൂക്ഷിക്കുവാൻ ആരേയാണ് അനുവദിക്കേണ്ടതെന്നു ചോദ്യമുണ്ടായി. സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് പൊതുവായുള്ള അഭിപ്രായം, വിത്ത് നെല്ല് സൂക്ഷിക്കുവാൻ കൃഷിക്കാരനെ അനുവദിക്കുന്നതായി നിലവിലുള്ള വഴക്കം തുടർന്നുപോകുമെന്നായിരുന്നു. അതിനാൽ, അടുത്തുവരുന്ന കൃഷിക്കാലംവരെ വിത്ത് നെല്ല് സൂക്ഷിപ്പാൻ കൃഷിക്കാരനെ അനുവദിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റ് സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.

3. കൃഷിചെയ്യുവാൻ ധാന്യമായി കൊടുക്കുന്നതിനു അനുവദിക്കുന്ന കാഹളികൾ:—ഇക്കാര്യത്തിൽ, സമ്മേളനത്തിൽ ഗണ്യമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. കൃഷിവേലക്കാർക്കു നെല്ല് റേഷനായി കൊടുത്തുവരുന്നേടത്തോളം കാലം കൃഷിചെയ്യുവാൻ പണമായി കൊടുക്കുന്നതിനു വിശേഷമില്ലെന്നു ചില അംഗങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. വേറൊരഭിപ്രായം, കൃഷിശ്രമിയേലക്കാർക്കു പണമായി കൃഷി കൊടുക്കുന്നതായാൽ അവർ കൃഷിപ്പണി വിട്ടുപോയേക്കാവുന്നതും അതു ഉല്പാദനത്തിനു വാണിജ്യമുള്ളതുമായെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ അഭിപ്രായക്കാരായ അംഗങ്ങൾപോലും, തല്പര്യത്തോടുകൂടിയുള്ള കൃഷിവേലക്കാർക്ക് പണമായി കൃഷികൊടുക്കുന്നതിന്നു രോഗമില്ലെന്നു ഒടുവിൽ സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി.

ഗവണ്മെന്റ് ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി ആലോചിച്ചു. കൃഷിശ്രമിയേലക്കാർക്ക് ധാന്യമായി കൃഷി കൊടുക്കുന്ന നിലവിലുള്ള നടപടി തുടർന്നുപോകുന്നതിനു സമ്മതിക്കുന്നതിലുള്ള ദുഷ്ഠ വൈഷമ്യം എന്താണെന്നുവെച്ചാൽ ധാന്യമായി കൃഷി കിട്ടുന്ന കൃഷിവേലക്കാർ തങ്ങളുടെ റേഷൻ കാർഡുകളിന്മേൽ സാരമായ തുകയോളം റേഷൻ സാമാനങ്ങളും വാങ്ങുകയില്ലെന്നു ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗമൊന്നുമില്ലെന്നുള്ളതാണ്. മലബാർ ജില്ലയിൽ, തങ്ങളുടെ നിലങ്ങളോടു ചേർന്നു താമസിക്കുന്ന വേലക്കാരുള്ള ഏതാൻ ചില നിലമുടമസ്ഥന്മാരെപ്പോലെ, മിക്ക കൃഷിക്കാരും തങ്ങളുടെ കൃഷി പ്രവൃത്തികൾക്കായി തൽക്കാലത്തേക്കു മാത്രമുള്ള കൃഷിവേലക്കാരെയാണ് പണിക്കു വെക്കുന്നത്. അതിനാൽ ധാന്യമായി കൃഷി വാങ്ങുന്നവരുടെ പേരുകളുടെ ഒരു റിക്കാർഡ് വെക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. മിക്ക കൃഷിക്കാ

രും, പ്രത്യേകിച്ച് ധാന്യം കുറവായുള്ള താലൂക്കുകളിലുള്ളവർ, അക്കാരാജ്യസാമീപ്യത്താലാണു. അതിനാൽ ഏതെങ്കിലും ധാന്യമായി കൃഷി കൊടുത്തുവെന്നും കാരോത്തേക്കും കൊടുത്ത തുകയെത്രയെന്നും കണക്കിടുന്ന കണക്കുകൾ വെക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചുകൂടാ. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു കണക്കു ഇല്ലാതെയും, അങ്ങിനെയൊന്നു ഉണ്ടായാൽപോലും ധാന്യമായി കൃഷിവാങ്ങുന്ന കൃഷിവേലക്കാർ റേഷൻ സാധനങ്ങൾക്കു വാങ്ങുകയില്ലെന്നു ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

കൃഷിശ്രമിയേലക്കാരുടെ വെച്ചേറയുള്ള കാരോ ഇനത്തിൻകീഴിലും കൃഷിവേലക്കാർക്ക് ധാന്യമായി കൊടുക്കുന്ന തുക വളരെയുണ്ടാവാൻ കിട്ടിയില്ല. എന്നാൽ ഒരു കൊല്ലം മുഴുവനും അങ്ങിനെ കൊടുത്തുവരുന്ന തുകകളെല്ലാംകൂടി കണക്കെടുത്തു നോക്കുമ്പോൾ, അവ നിലത്തിൽ നിന്നുള്ള ഉൽപന്നത്തിന്റെ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗമായിത്തീരുന്നു. ചില താലൂക്കുകളിൽ കരകൂ നിവത്തിൽനിന്നുള്ള ശരാശരി വിലവ് സുമാർ 60 പാലക്കാടൻ പറ നെല്ലാണെന്നു മതിപ്പു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നു കൃഷി ചെയ്യുവാൻ കാരോ ഏക്കറിനു 20 പറ നെല്ല് സാധാരണയായി കൊടുത്തുവരുന്നതെന്നു മലബാർ കടിയായ് കമ്മിറ്റി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇതു ആകെ വിട്ടുവിന്റെ സാരമായ ഒരു ശതമാനമാണ്. ഈ ജില്ലയിൽ ധാന്യസാമഗ്രികൾ കുറവായതുകൊണ്ട് ഈ തുകയെ ഗവണ്മെന്റിനു കണക്കാക്കാതെ വിട്ടുവാൻ തരമില്ല.

കൃഷിശ്രമിയേലക്കാർക്കു പണമായി കൃഷികൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ആക്ഷേപം അധികവും തെറ്റിദ്ധാരണയെ ആസ്പദിച്ചുള്ളതാണ്. റേഷനിങ്ങ് നടപ്പാക്കിയതും, റേഷനായി നെല്ല് കിട്ടുമെന്നു പറയുന്ന ഫല്ലാ ആളുകൾക്കും, നെല്ല് തന്നെ കൊടുക്കുന്നതാണ്. നെല്ലിന്റെ വില നിശ്ചയിക്കുന്നതും അറിയുന്നതുമുണ്ടല്ലോ. പക്ഷേ കൃഷി പ്രവൃത്തികൾക്കും ധാന്യമായി കൃഷി കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള തോതുകൾ നിലമുടമസ്ഥന്മാർക്കും കൃഷിവേലക്കാർക്കും ഇരുട്ടുടക്കും നല്ലവണ്ണം അറിവുള്ളതാണ്. കൃഷിശ്രമിയേലക്കാർക്കു പണമായി കൃഷികൊടുക്കുന്നതായാൽ, കൃഷിപ്രവൃത്തിയുടെ കാരോ ഇനത്തിനും സാധാരണയായി കൃഷികൊടുക്കുന്ന നെല്ലിന്റെ തുകയുള്ള ശരിയായ പണവില്പ കൃഷിവേലക്കാർക്കും കൃഷിക്കാർക്കും ഇരുട്ടുടക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. അതു കൊണ്ട്, കൃഷിവേലക്കാർക്കു ചെയ്യേണ്ടതായ കൃഷികൊടുക്കാതെ അവരെ ചന്തിക്കുകയോ, പണമായി അധികം കൃഷികൊടുപ്പാൻ നിലമുടമസ്ഥന്മാർ നിർബ്ബന്ധപ്പെടുകയോ ചെയ്യാതെ, കൃഷിശ്രമിയേലക്കാർക്കു പണമായി കൃഷികൊടുപ്പാൻ നിലമുടമസ്ഥന്മാർക്കു പ്രയാസമുണ്ടായിരിക്കയില്ല.

കൂടാതെ, കൃഷിവേലക്കാർക്കു ധാന്യമായി കൃഷി കിട്ടുന്ന നെല്ല് മുഴുവനും അവർ ഭക്ഷണത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നതല്ല. അതിന്റെ ഗണ്യമായ ഒരു ശതമാനം, പരിപ്പ്, വെളിച്ചെണ്ണ, പൂളി, മണ്ണെണ്ണ എന്നിങ്ങനെ ആവശ്യമുള്ള മറ്റു സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനുമുമ്പേ അവർ വില്പിക്കേണ്ടിവരുന്നു. മലബാർ ജില്ലയിൽ ചിലേടങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴും കൃഷിശ്രമിയേലക്കാർക്കു പണമായി കൃഷികൊടുത്തുവരുന്നതാണ്.

ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ഭക്ഷണധാന്യ സംഭരണ പദ്ധതിപ്രകാരം, കൂലിവേലക്കാരനാണ് അധികം ഗുണം കിട്ടുക. തല്പരം കുറച്ചു മാസങ്ങൾക്കു അവൻ ധാന്യമായി കൂലി കിട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, നെല്ലൊ അരിയൊ ഇല്ലാതെ കൊല്ലത്തിൽ പലേ മാസങ്ങളിലും അവൻ ഇരിക്കേണ്ടിവരും. കുറച്ചു മാസങ്ങൾ അവൻ പണമായി കൂലി വാങ്ങുവാൻ സമ്മതിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, അവനെ കൊല്ലം മുഴുവനും ക്രമമായി തനിക്കു വേണ്ടുന്ന ഭക്ഷണധാന്യം കിട്ടുമെന്നു ഉറപ്പായിരിക്കാം. അതിനാൽ കൃഷിചെയ്യവുകൾക്കു ധാന്യമായി കൂലികൊടുക്കുന്നതിന്നു കൃഷിക്കാരനാ ധാന്യത്തിൽനിന്നു യാതൊരു കാര്യവും അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുന്നതില്ലെന്നു ഗവണ്മെന്റ് തീർപ്പുപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ നിലവിലുള്ള നെൽവിള കൊയ്യു ക്കുന്ന സംഗതിയിൽ ഒരു കഴിവ് അനുവദിക്കുന്നതിന്നു ഗവണ്മെന്റ് സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു പ്രത്യേക സംഗതിയെന്നവോലെ, നിലവിലുള്ള വിളകൊയ്യുക്കുന്നതിൽ ഏറ്റെടുക്കുന്ന കൂലിവേലക്കാർക്കു, കൊയ്യുകയും മെനിക്കുകയും ശേഖരിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള കൂലി

യായി ധാന്യത്തിന്റെ ഒരുക്കുമതിയെപ്പറ്റാൻ അനുവദിക്കുന്നതാണ്. അടുത്തുവരുന്ന കൊയ്തു കാലത്തു, റേഷനിങ്ങ് നടപ്പിൽ വന്നിരിക്കുകയുണ്ടാകും. ക്രമമായി റേഷൻ സാധനങ്ങൾ കിട്ടുമെന്നു ഉറപ്പായിരിക്കുമെന്നു യഥാർത്ഥ അനുഭവം കൊണ്ടു കൂലിവേലക്കാർക്കു വിശ്വാസം ജനിക്കുന്നതു വരെ, ധാന്യമായി കൂലികൊടുക്കുന്നതിന്നു നിലവിലുള്ള സമ്പ്രദായത്തിന്നു യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്തുന്നതല്ല. അങ്ങിനെ കൂലികൊടുക്കുന്നത്, നിയമപ്രകാരമുള്ള ഭക്ഷണധാന്യ സംഭരണം തുടങ്ങുകയും നിയമപ്രകാരമുള്ള റേഷനിങ്ങ് ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നിടക്കുള്ള കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ കൃഷിക്കൂലിവേലക്കാർക്കു സഹായമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

4. ഗവണ്മെന്റ് ഭക്ഷണധാന്യം വിലക്കൊടുക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി, ഏതേതാളുകൾക്കു ഇടയിൽ ധാന്യം കാര്യം ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കണമെന്ന്:—കൃഷിക്കാരനും തന്റെ നിലമുടമസ്ഥനും തമ്മിൽ വിളവുധാന്യം കാര്യം ചെയ്യുകയുണ്ടാകുന്നതിന്നു നിലവിലുള്ള നടപടി മാറ്റുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. തന്റെ ജന്മിക്കൊ കാരണക്കാരനോ ധാന്യമായി കൊടുക്കേണ്ടുന്ന വിളവുധാന്യത്തിന്റെ കാര്യം അവർക്കു കൊടുപ്പാൻ കൃഷിക്കാരനെ അനുവദിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ അങ്ങിനെ കൊടുക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി, കൃഷിക്കാരൻ അങ്ങിനെ കൊടുക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി തന്റെ അംശത്തിലെ മേനവനിൽനിന്നു ഒരു പർഷിറ്റ് വാങ്ങേണ്ടതും, ആ ധാന്യം ആർക്കു കൊടുക്കുന്നുവോ അയാളിൽനിന്നു ഒരു രശീകി വാങ്ങേണ്ടതുമാകുന്നു. ഒരു പർഷിറ്റ് വാങ്ങണമെന്നു നിബന്ധിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം, ഏതേതാളുകൾക്കു ഇടയിൽ ധാന്യം കാര്യം ചെയ്യുവെന്നു വിവരം ധാന്യമെടുപ്പ് ഓഫീസർമാരെ അറിയിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്.

ധാന്യസംഭരണത്തിനുള്ള ഈ നടപടികൾ ആവശ്യമായിവന്നത്, ഈ ജില്ലയിൽനിന്നു കിട്ടാവുന്ന ഭക്ഷണധാന്യങ്ങളും പുറത്തുനിന്നു കിട്ടുന്ന ധാന്യത്തിന്റെ കേവലമായും ന്യായമായി വിതരണം ചെയ്യുന്നത് സുനിശ്ചിതമാക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടിയാണ്. നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ഈ ഏല്പാടുകളിൽ സംബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരും സഹകരിക്കുമെന്നു കമ്മീഷൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ധാന്യസംഭരണത്തിനുള്ള ഈ നടപടികൾ ആവശ്യമായിവന്നത്, ഈ ജില്ലയിൽനിന്നു കിട്ടാവുന്ന ഭക്ഷണധാന്യങ്ങളും പുറത്തുനിന്നു കിട്ടുന്ന ധാന്യത്തിന്റെ കേവലമായും ന്യായമായി വിതരണം ചെയ്യുന്നത് സുനിശ്ചിതമാക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടിയാണ്. നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ഈ ഏല്പാടുകളിൽ സംബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരും സഹകരിക്കുമെന്നു കമ്മീഷൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഈ പടം റഷ്യൻ യുദ്ധരംഗം എത്ര കണ്ടു ജർമ്മനിക്കടുത്തുത്തീർത്തുണ്ടെന്നു തെളിയിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ റഷ്യൻ സൈന്യത്തിന്റെ അതിഗർഭമായ യുദ്ധം നടക്കുന്നതു ബാധക്കൻ പ്രദേശത്താണെങ്കിലും ഈ പടത്തിൽ കാണുന്നപോലെ മറ്റു പണ്ഡുങ്ങളിൽ യുദ്ധത്തെ ജർമ്മനിക്കു തുത്തിയിലെത്തിച്ചതിന്നു ശേഷമാണ് ബാധക്കുന്നിടേക്കു കൂട്ടി പതിപ്പിച്ചത്.

ക്ലാക്കിന്റെ ഭാര്യ

(ശ്രീമതി ഐ. കുഞ്ഞിലക്ഷ്മി)

(തുടർച്ച)

V

പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന പാട്ടി ദിവസവും വന്നെത്തി. ലീല പുതുതായ വാങ്ങിയ വസ്ത്രങ്ങളും സ്വപ്നമായ് അവൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ആഭരണങ്ങൾക്കുപുറമെ നളിനിയൽ നല്ലപ്പെട്ട വൈരമാലയും വളകളും ധരിച്ച് ഒരു സ്വപ്നപൂടിയെപ്പോലെ പ്രകാശിച്ചു. ശ്രീധരൻ നായർ ആപ്പിസ്റ്റിൽനിന്നു വന്നസമയം കണ്ട ആ അപ്പച്ചങ്കു അയാളുടെ കണ്ണുകളെ മങ്ങിച്ചു. ശരീരമാസകലം സുന്ദരിയായി. അനങ്ങാതെ കണ്ണിടുകൊണ്ട് നിന്നുപോയ്. അല്പസമയം കൊണ്ടു മോഹാസ്വകാരത്തിൽനിന്നു വിമുക്തനായി അയാൾ കൈകൾ രണ്ടും നീട്ടിക്കൊണ്ടു ഭാര്യയുടെ സമീപത്തേക്കടുത്തു എന്നാൽ ഭർത്താവിന്റെ പ്രണയപാരവശ്യങ്ങൾക്കു വശപ്പെട്ടവൻ ലീല അപ്പോൾ തയ്യാറല്ലായിരുന്നു. എന്തെന്നോ പൂർവ്വോപദേശം അവളുടെ മനസ്സിൽ തിരക്കുലിയുന്നിരുന്നില്ല. “അരികുളള മായിരിയ്ക്കുന്ന സൗന്ദര്യസമ്പത്ത് മറ്റൊരാൾ തന്റെ മേൽ ബ്രാഹ്മാവ് വാരിച്ചൊരിഞ്ഞപ്പോൾ, എന്തുകൊണ്ട്, അതിനടുത്തൊരു ഭാര്യയും കൊടുത്തില്ല. ഒരു സമയം ഭാര്യ വലിയൊരു കയറാത്തുള്ളതും ഭാര്യയുടെ നാടിയായിരിയ്ക്കുമോ അന്നത്തെ പുറപ്പാട്. ഏതായാലും പ്രകാശമാനമായൊരു ഭാര്യ തനിയ്ക്കുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ക്ലാക്കിന്റെ ഭാര്യയായാണുള്ള യോഗ്യതയല്ലാത്തതെന്നുള്ളത് ഇങ്ങനെ കാരണം വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നിരുന്ന ലീല ഭർത്താവിന്റെ കൈകൾ രണ്ടും തട്ടി നീക്കി കുറച്ചുകുറച്ചായ് നീങ്ങിനിന്നു, അയാളുടെ കരസ്സിൽ കൊണ്ട് തന്റെ വസ്ത്രധാരണത്തിന്നു വല്ല നൂനതയും വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നു നോക്കി. ചുരുക്കം ശ്രീധരനും “കാരോ! നിനക്കു എന്റെ കൈകൊണ്ടാൽ സാരി ഉണ്ടെന്ന് പോകുമെന്നുണ്ടോ ഭയം, ശരി. ഞാൻ കൊടുക്കില്ല.” എന്നു പറഞ്ഞു അധികം താമസിയാതെ രണ്ടുപേരും കൂടി സല്ലാരത്തിന്നു പോവുകയും ചെയ്തു.

ശ്രീധരൻനായർ ലീലയോടുകൂടി സല്ലാര ഹാളിലേയ്ക്കു കടന്നയടുത്തു, അവിടെയൊരു നിശ്ശബ്ദതയുണ്ടായി. ശ്രീധരൻ നായർ സമന്വരായ പലക്കും ഭാര്യയെ പരിചയപ്പെടുത്തി. അന്നു വധി പ്രമാണികൾ, ലീലയുടെ അസാധാരണ സൗന്ദര്യത്താൽ മറ്റൊരാളെക്കാൾ ശ്രീധരൻ നായരുടെ നിസ്സാരതപം കൂടി മനസ്സിലാക്കി. ലീലയെ പരിചയപ്പെടുത്താനും അവളുമായ് സംസാരിയ്ക്കുവാനും ആഗ്രഹിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ സങ്കോചംകൂടാതെ, സമയോചിതമായ് പെരുമാറ്റം ലീലയ്ക്കു നിഷ്പ്രയാസം സാധിച്ചു. ചില എടപ്രമാണികൾ അവളെ നിഴലെണ്ണ പോലെ അനുഗമിക്കുവാനും തുടങ്ങി ഇതെല്ലാം കണ്ട് ശ്രീധരനായരുടെ ഹൃദയത്തിൽ എന്തൊന്നിലാത്തൊരു വികാരമുണ്ടായി. പ്രകാശിച്ചിരുന്ന ആയാളുടെ മുമ്പം പെട്ടെന്നു മണി. ഹൃദയം ശൂന്യമായി. അയാൾക്കു സല്ലാരത്തിന്നു യാതൊരു അഭിരുചിയും ഉണ്ടാ

യില്ല ഭാര്യയോ ചില വിധിയിൽ അയാളെ അഭിനന്ദിച്ചു. അയാൾക്കുതന്നെ ശരിയായ ഒരു വടി തന്നെ പറയുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അയാൾക്കു എല്ലാം മങ്ങിയപോലെ തോന്നി. അയാളുടെ ജീവനാഡിയോ, കണ്ണുകളോ, എന്താണ് മങ്ങുന്നതെന്ന് അറിവില്ലായിരുന്നു. ലീല എന്നെന്നേക്കുമായ് തനിയ്ക്കു നല്ലപ്പെട്ട പോകുമോ എന്നതന്നെ ആ സാധാരണപ്പെട്ട പരിപൂർണ്ണമായൊരു സുഹൃത്തും തൃപ്തിയും ലീലയ്ക്കു തന്റെ മേൽ ഇല്ലെന്നു അയാൾക്കു മറുതന്നെയറിയാമായിരുന്നു. പാപം, സാധനം, നരകമുഖം അന്തർവിദ്യയെപ്പോലെ ഉണ്ടായിരുന്ന ലീല ആവക യാതൊന്നും അറിയുന്നില്ല.

അയാൾക്കു തല്ലുപിടിമെങ്കിലും, കാമുകന്മാർ ധാരാളമുണ്ടായി. യുവാക്കന്മാർ അവളുടെ ഒരു കടാക്ഷത്തിന്നായ് പാടുകിടക്കുന്നു. തന്റെ സൗന്ദര്യപ്രഭാവിയുടെ മഹിമ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയെന്ന ലീല ഇതുസദസ്സിലെ ഇത്രാണിയെപ്പോലെ ശോഭിച്ചു. അന്നവിടെകൂടിയിരുന്ന സ്ത്രീകളിൽ ആരുമൊന്നും “ഈ സുരഭോക സുന്ദരി, അല്പകിട ഉച്ചിരി” ഒരു വെറും ക്ലാക്കിന്റെ ഭാര്യയാണെന്നു ശങ്കിക്കുകകൂടി ചെയ്തിരുന്നില്ല. അവളുടെ കഴുത്തിൽ കിടന്ന മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന വൈരമാല, അവളെ എളുപ്പത്തിൽ ഒരു പ്രളവിന്റെ കലുഷിനിയാണെന്നു ധരിപ്പിച്ചു. ആ മൃതമാലയുടെ മാഹാത്മ്യവും അസാധ്യതയെന്നു. അതുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൾക്കു ആ ദിവസം അത്ര പ്രൗഢി കരകളും ഉണ്ടാവുന്നതായിരുന്നു.

നേരം 10 മണിയായതോടുകൂടി ലീലയുടെ സുരവാസസമുച്ചത്തിന്നും, ശ്രീധരനായരുടെ നരകലോക ഭവനത്തിന്നും ശാന്തി ലഭിച്ചു. അതിരികളെല്ലാം കാരോത്തരായ് യന്ത്രപറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു തുടങ്ങി. ശ്രീധരനായർ രണ്ടു മൂന്നു തവണ ലീലയെ പോകുവാനായ് വിളിച്ചു വെങ്കിലും അവൾ എല്ലാവരും പോകുന്നതുവരെ പോകുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. ചില യുവാക്കൾ അവളോടുള്ള സംഭാഷണസുഖമനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു കുറച്ചുനേരംകൂടി നിന്നുനോക്കി. അവസാനം അവരും മനമല്ലാമനസ്സോടെ ഒരുവിധം യാത്ര പറഞ്ഞു ജീവശ്വാസപോലെ യാത്രയായി. അവസാനമായ് മി. യു. മിസ്സിസ്സ് ശ്രീധരനായർ യാത്രക്കാരോടിച്ചു. സമയം രാത്രി പത്തുമണി കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ നല്ല ഇരുട്ടായിരുന്നു. അധിക ജനവാസമില്ലാത്തതൊരു സ്ഥലത്തിൽക്കൂടെ പോകേണ്ടിവന്നിരുന്നതിനാൽ തനിയെ നടന്നു പോകുവാൻ അവർ യൊയ്ക്കപ്പെട്ടില്ല. ശ്രീധരനായർ ഒരു വണ്ടി പിടിക്കുവാൻ എന്ന നയമായി. ലീലക്കു ഒരു ടാക്സി വേണമെന്നായിരുന്നു മോഹം. എന്നാൽ സമയമായിട്ടും കൊണ്ട് ടാക്സിയുണ്ടാകാതിട്ടില്ല. ഒരു വെറും പൊട്ടു ജടകുവാങ്ങി കിട്ടി. ഗതാഗതമില്ലാത്തതിനാൽ ലീല ഒരു വിധം അതിൽ കയറി കൂടി. ശ്രീധരനായർക്കു കയറി. വണ്ടി കറേറ്റും ചെന്നപ്പോൾ ഏക

മേശം പകുതി വഴി ചെന്നപ്പോൾ, കുതിര അവിടെ വീണു. വണ്ടിക്കാരൻ പരിചയ പണിയെല്ലാം നോക്കിട്ടും കുതിര എഴുന്നീറ്റുതോന്നില്ല. അവസാനം ശ്രീധരൻ നായർ വണ്ടിക്കാരനെ കൂലിയും കൊടുത്ത് ഭാര്യയുടെ കയ്യുപിടിച്ച് നടന്നുതുടങ്ങി. ലീല എടക്കിടക്കു സല്ലാരാവസരത്തിനെപ്പറ്റി പറയാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴെല്ലാം കേൾക്കുന്നതുതന്നെ ശബ്ദമെന്ന മാതിരി മി. നായർ “മിണ്ടാതിരിയ്ക്കൂ, നമ്മൾ കടന്നു പോകുന്നതാരും അറിയേണ്ട” എന്നു പറഞ്ഞു ലീലയെ വിചക്ഷം. ഇങ്ങിനെ അലോചനയായപ്പോഴേക്കു അവർ വീട്ടിലെത്തിച്ചേർന്നു.

ലീല അകത്തുകടന്നു വിളക്കുകൊടുത്തിയയുടനെ നിലക്കണ്ണാടിയുടെ മുമ്പിൽ ചെന്നുനിന്നു. തന്റെ സൗന്ദര്യസമൃദ്ധി ഒരാലതന്നെ കൂടി നോക്കി ആഹ്ലാദിച്ചു. അപ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾ മേശപ്പുറത്തു കിടന്ന വൈരമാലയുടെ പെട്ടിമേൽ പതിഞ്ഞു. അതെടുത്തു അരിന്റെ വിചിത്രവേഷകളിൽ ഒരു കണ്ണാടിയെ വൈരമാല അതിൽ വെക്കുവാനായി കഴുത്തിൽ തൂങ്ങിക്കൊണ്ടു. വൈരമാല കാണാൻമറില്ല. അവൾ പിന്നെയുംപിന്നെയും കഴുത്തിൽതൂങ്ങിക്കൊണ്ടു കാണാൻമറില്ല. വസ്ത്രങ്ങൾ കാരോന്നും വെച്ചുവെക്കുക കടന്നുനോക്കി. കാണാൻമറില്ല. ശ്രീധരനായരെ വിളിച്ചു കാത്തും ധരിപ്പിച്ചു. രണ്ടുപേരുംകൂടി തിരിച്ചൽ തുടങ്ങി. യാതൊരു ഫലവുമില്ല. കടുവിൽ ലീല വണ്ടിയിൽ കിടന്ന സമയം അതിലെങ്ങാറും വീണുപോയിട്ടുണ്ടാകുമോ? എന്നു മങ്ങിയ സ്വപനത്തിൽ ചോദിച്ചു. നോക്കട്ടെ വണ്ടിയുടെ നമ്പർ അറിയില്ലല്ലോ. വാങ്ങിക്കാരനെയും അറിയില്ല. പിന്നെ എന്തു ചെയ്യും. എന്നാലും ഞാനൊന്നു പരീക്ഷിക്കട്ടെ എന്നുപറഞ്ഞു ശ്രീധരൻ നായർ കോട്ടപ്പിച്ചു മരണിയിന്മേൽ തൂക്കി ഒരു ഗ്ലാസ്സ് വെള്ളം എടുത്തു കുടിച്ചു ഉടനെ വണ്ടി തിരിഞ്ഞു പുറത്തിറങ്ങി.

പിറ്റേ ദിവസം പത്തുമണിയോടുകൂടി ശ്രീധരൻ നായർ മടങ്ങിയെത്തി. ക്ലാക്കിപ്പു വലഞ്ഞു വന്നിരുന്ന ആയാൾക്കു കൊടുക്കുവാൻ വീട്ടിൽ ഒരു തുളുച്ചിയോടുകൂടി ഭാര്യ തെയ്യർചെയ്തു വെച്ചിരുന്നില്ല. കാരണം അവൾ കട്ടിലിൽ കിടന്നു കരയുകയല്ലാതെ വേറെയൊന്നും ചിന്തിക്കുകയുണ്ടായില്ല.

ശ്രീധരൻ നായരെ കണ്ടയടുത്തു ലീല ‘എന്താ’ എന്നു ചോദിച്ചു. യാതൊരു തുറവും ഉണ്ടായില്ല. വണ്ടിക്കാരനെ ആദ്യം കണ്ടില്ല. വണ്ടി അവിടെത്തന്നെ നിന്നിരുന്നു. കടുവിൽ വണ്ടിയുടെ നമ്പറെടുത്തു വണ്ടിക്കാരനെ കണ്ടു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവനൊന്നും അറിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. ഞാനും അവനോടുകൂടി വണ്ടിയെക്കൊണ്ടു പരിശോധിച്ചു, കണ്ടില്ല. കടുവിൽ ഒരു സ്പോർട്ടിംഗ് വാഹനം പോലീസ്സുകാരനെക്കൊണ്ട് കറേറ്റിപ്പോയിച്ചെടുത്തി. അതുകൊണ്ടെന്നും ഫലമുണ്ടായില്ല. നമ്മൾ വന്നവഴി രണ്ടുപ്രാവശ്യം തിരിഞ്ഞു. യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. ലീല കന്നുംമിണ്ടാതെ നിന്നു. അവളുടെ ഹൃദയം ഇരുളടഞ്ഞു. തലേദിവസത്തിലെ സ്വപ്നവും സുഖവും അന്നത്തെ നരകഭവവും അവൾ കരേറിമിടത്തിൽ സ്പർശിച്ചു. അമകാരകൊണ്ടുണ്ടായ കെടുതിയാണെന്നും തീച്ചപ്പെടുത്തി. തികച്ചൊരു നളിനിക്കു ആഭരണങ്ങൾ മടങ്ങിക്കൊണ്ടുപോയ് കൊടുത്തു കൊള്ളാമെന്നുവൾ ഏറ്റിരുന്നു.

കടുവിൽ രണ്ടുപേരായ് ആലോചിച്ചു മാലയുടെ പെട്ടിമേൽ നോക്കി. അതു വാങ്ങിയ

കമ്പിനികളുപിടിച്ചു ആ പെട്ടിയുംകൂടി ചോലിച്ചതിൽ, ആ കമ്പനി മാനേജർ പുസ്തകം നോക്കി ആ വൈരമാല താൻ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ ബാരിസ്റ്റർ വിവരമാണെന്നും അതിന്നു 50,000 ക. വിലയുണ്ടെന്നും അതേപ്രകാരംതന്നെ ഒന്നുകൂടി പണിതീർന്നു ഇരുപതുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു ഒരു വൈരമാല കാട്ടിക്കൊടുത്തു. ശ്രീധരൻ നായർ മാലവാങ്ങി നോക്കി. ലീലക്കു അമ്പലം വന്നുപോയ മാലയ്ക്കും അതിന്നും വ്യത്യാസമില്ലെന്നു കണ്ടു. തന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനായ വക്കീലിനേയും കൂട്ടിവന്ന അയാളുടെ സ്വന്തം വീടും വസ്തുക്കളും പണയപ്പെട്ടതിൽ, മാസംമാസമൊരു തുകയും കൊടുക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ച് വൈരമാലയും വാങ്ങി വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. ഇത്രയൊക്കെയും കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു ദിവസം രണ്ടു മൂന്നു കഴിഞ്ഞു.

ഒരു ദിവസം ഉച്ചയ്ക്കു ലീല വാടിയ മുഖത്തോടു കൂടി നളിനിയുടെ അടുത്തിരിക്കുന്നു.

നളിനി: എന്താ ലീല ഇത്ര ക്ഷീണം? പ്രസരിപ്പു തുളുമ്പുന്ന നിന്റെ മുഖത്തു ഇങ്ങിനെയാരു ഭാവം ഇടംപ്രദമാണല്ലോ. അന്നത്തെ യുദ്ധഭരണത്തിനെ

ലീല: എല്ലാം വിശേഷമായ് എന്നു ഒരു നെടുവിപ്പോടെ പറഞ്ഞു. നളിനി, തിങ്കളാഴ്ച കൊണ്ടുവരേണ്ടതായ ആഭരണങ്ങൾ ഇന്നു വെള്ളിയാഴ്ചവരെ കൊണ്ടുവരാഞ്ഞുകൊണ്ടു നളിനി പരിഭ്രമിച്ചിരിക്കുമോ?

നളിനി: ഇല്ല ലീല അശേഷം പരിഭ്രമിച്ചില്ല.

നളിനി ലീലയെക്കൊണ്ടു് സല്ലാഹവസരത്തിലെ നേരംവേക്കുകളെ പറയിപ്പിക്കുവാൻ വളരെ ശ്രമിച്ചു. മുഖമാക്കു എത്ര രസികത്വം പറഞ്ഞാലും അവസാനിക്കാത്ത ലീലക്കു അന്നു രസികത്വത്തിൽ ഒട്ടും താല്പര്യം കണ്ടില്ല.

ലീലക്കൊന്നും കിണ്ടം പിണഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു നളിനിയും നിശ്ചയിച്ചു.

അന്നുമുതൽ ലീലയുടെ സ്വഭാവത്തിന്നു വളരെ വ്യത്യാസം കണ്ടു. ഭർത്താവു വീട്ടിലേക്കു വരുമ്പോൾ ലീല പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി കാത്തു നിൽക്കും അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശനം വരുമ്പോൾ സീലാവാതിയപ്പോൾ പരിചരിച്ചുവന്നു. സാമ്പത്തികമായ് മി. നായർ വലിയൊരു ബുദ്ധിമുട്ടു നേരിടേണ്ടിവന്നെങ്കിലും, ഗൃഹജീവിതം സ്വസ്ഥമാണായ് അറിഞ്ഞു. അധികകലം കഴിയുന്നതിന്നുമുമ്പായ് ലീലയ്ക്കു ഗർഭിണിക്കൊക്കെ കണ്ടുതുടങ്ങി. എന്തിനേറ്റൊന്നു അഞ്ചു കൊല്ലങ്ങൾക്കൊണ്ടു്, അവൾ നാലഞ്ചു കുട്ടികളുമായി. അക്കാലത്തേയ്ക്കു യുദ്ധം കറേറ്റിയായ് തുടങ്ങിയിരുന്നു. രത്നാപുരം കൊടുക്കുവാൻ നളിനിയെ സന്ദർശിപ്പിക്കുന്നതിനും കൊടുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു്, ഒടുവിൽ ഒരു മാർവാടിയോടുകൂടി വാങ്ങിക്കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. മാർവാടിയുടെ പിടിയിൽപെട്ടാൽ പിന്നെ എട്ടുകാലിയുടെ വലയിൽപ്പെട്ടു ഇരുപതു സമരമല്ല. പിന്നെയുണ്ടോ വട്ടംകൊമ്പൻ വഴി.

ശ്രീധരൻ നായർ എല്ലാകൂടിക്കൂട്ടത്തിൽ, അയാൾ പ്രവൃത്തിയെടുത്തിരുന്ന കാമ്പിസിൽ എന്തൊ ചില കലപിശകൾ വന്നതുകൊണ്ടും, ആ കമ്പനി അഗ്നിബാധകൾക്കുതക്കതാക്കുകൊണ്ടും ശ്രീധരൻ നായർ ഉദ്യോഗം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഭാര്യയും നാലഞ്ചു കുട്ടികളും വീട്ടിലും, മാർവാടിയുടെ ആളുകൾ പുറത്തും ആയി, സമ്പാദ്യത്തിനുള്ള വഴിയുണ്ടെന്നു. പട്ടണിയും പാടും സഹിക്ക

വയ്ക്കാതെയായി. ധീരനായ ആ യുവാവ് ചില സമയങ്ങളിൽ ആരമവൃത്തിയോടുകൂടി വരുംവരുന്നതിന്നുവെങ്കിലും, താനങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ ലീലയും കട്ടിപ്പട്ടം എന്തു ചെയ്യുമെന്നോടുകൂടി, പിന്നെയൊരു അവലംബിച്ചു ഉദ്യോഗത്തിന്നു ശ്രമിക്കും. ഇങ്ങിനെ കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു അയാൾക്കൊരു വഴികിട്ടി. ബാങ്കിൽ ഒരു ഉദ്യോഗം കിട്ടി. ഭാര്യയേയും കുട്ടികളേയുംകൂടി അങ്ങോട്ടു പോയി ഒരുവിധം സുഖമായി കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്നു.

VI

മദ്ധ്യരാത്രിയുടെ പ്രകാശം അപ്പോഴായി മങ്ങിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹവും വിശ്രമം കരമാറിയിരുന്ന അന്നു പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ഉത്സാഹത്തോടെ അശേഷമെ താഴെപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നു. മദ്ധ്യരാത്രിയെ അന്വേഷിച്ച് തന്നായി ക്ഷീണിച്ചവരും മറ്റും പട്ടണവാസികളെ, പ്രേതാശാഹിപ്പിക്കുവാനും, കള്ളപ്പിക്കുവാനുമെന്നപോലെ മറ്റൊരു വിശിഷ്ടതയുണ്ടെന്നു. മറ്റൊരു ജനത ആസ്സൂരിയുടെ മുമ്പിൽ വിശേഷപ്പെട്ടതും പുതിയ മോഡലും ആയ ഒരു ഓസ്റ്റിൻ കാർ നിൽക്കുന്നു. അതിനുള്ളിൽ മദ്ധ്യവയസ്സായ ഒരു കലീന വനിതയിരിക്കുന്നു. അവർ ഏതൊ ഒരു കലീനയാണെന്നു കുററു നോട്ടംകൊണ്ടു്, ദൃഢവും മനസ്സിലാക്കും എന്നും ആധാരം ബരതോടുകൂടിയ വസ്ത്രധാരണങ്ങളാണെന്നും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രായോചിതമായ ചില ആഭരണങ്ങളും വെള്ളവസ്ത്രങ്ങളാണവർ ധരിച്ചിരുന്നതു്. റോഡിൽ ആസ്സൂരിയുടെ ഗേറ്റിനരികെ ഒരു സ്ത്രീ നാലഞ്ചുവയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു കുട്ടിയുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് നിൽക്കുന്നു. റോഡ് കീഴ് അവളോടു എന്തൊ പരുക്കായ് സംസാരിച്ചുവന്നപ്പോൾ അവന്റെ മുഖഭാവംകൊണ്ടു നിശ്ചയിക്കാം. ആ സ്ത്രീയൊ രണ്ടു വാക്കുകൂടി കേട്ടാൽ കരയുവാൻ തൊഴുതാണെന്ന നിലയിൽ അത്രവിവരപ്പെട്ടവരായ് കാണപ്പെട്ടു. അവളുടെ കുട്ടിയും അമ്മയുടെ വസ്ത്രങ്ങളുടെ തുമ്പുപിടിച്ചുവെച്ചു എന്തൊക്കെയൊ പറഞ്ഞു ഉപദേശിക്കുന്നു.

കാറിൽ ഇരുന്നിരുന്ന സ്ത്രീ ഈ കാഴ്ച കണ്ടപ്പോൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക അവളുടെ മനസ്സിൽ പലേ ചിന്തകളും പുഴുതൂണുകളും തിങ്ങി മറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൾ അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും അതിനെ തുടർച്ചയായും വേർതിരിച്ചുവന്ന കാലങ്ങളെല്ലാം കാണുന്നു. അവർ ഉടനെ ഡ്രൈവറു വരിച്ചു ഗേറ്റിനരികെ നിൽക്കുന്ന ആ സ്ത്രീയെ വളർത്തുവാൻ പറഞ്ഞു പ്രകാരം ആ പ്രാകൃത സ്വഭാവം കാണപ്പെട്ടുവന്നു. കാറിലുള്ള സ്ത്രീ: “എന്താ നിങ്ങളുടെ കാലക്ഷേപം അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്യാം?”

പ്രാകൃതസ്ത്രീ: ഇല്ല, അമ്മേ. കലീന: കാരണം.

പ്രാകൃത: അവൻ നേരംവെക്കി, ഇനി കടത്തില്ലെന്നു പറയുന്നു.

കലീന: നിങ്ങളുടെ അകത്തു ആരാണുള്ളതു്?

പ്രാകൃത: എന്താ ഭർത്താവ്.

കലീന: അയാളുടെ പേര്.

പ്രാകൃത: (വളരെ വിഷമത്തോടെ മൂലം താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു്) കെ. പി. ശ്രീധരൻ നായർ.

കലീന ഉടനെ പണ്ടിയിൽനിന്നിറങ്ങി പ്രാകൃതയുടെ കൈകൾ രണ്ടും പിടിച്ചു ‘ലീലേ, ലീലേ’ ഇതു എന്റെ സ്നേഹിത ലീല തന്നെയല്ലേ? എന്നു ചോദിച്ചു.

പ്രാകൃത: അതെ, നളിനി, ഒരിക്കൽ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതയായിരുന്ന ആ ദുർഗ്ഗായായ ലീല തന്നെയാണു് മേന.

അതിനശേഷം അഞ്ചു നിമിഷത്തോളം നേരം നളിനി പഴയ ചങ്ങാതിയായ ആ പ്രാകൃത സ്വഭാവത്തിന്റെ കൈകൾ തന്റെ കൈകളാൽ ചേർത്തുപിടിച്ചു ഒന്നും ഇരുവരും സംസാരിച്ചുവെന്ന് നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു് ഏവനും അത്ഭുതം തോന്നാതിരിക്കുവാനും, കലീനതാമര പാദപുഷ്പം കഴുകി, സാന്നി, മന, സമ്പൽ സമൃദ്ധിയോടുകൂടി ലോകം മുഴുവൻ ബഹുമാനിക്കുന്ന നമ്മുടെ ബാരിസ്റ്ററുടെ പത്നിയല്ലേ, ആ പാവപ്പെട്ട, കണ്ടാൽ ഒരു നാഴിക ദൂരം സമീപിക്കുവാൻ അറക്കുന്ന വേക്കത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ആ പ്രാകൃത പിച്ചക്കുറിയുടെ കൈയും പിടിച്ചു, കണ്ണനീരും വാർത്തിക്കുന്നതു്. അതോ, അതു ഒരു പണ്ഡിക് നിർമ്മിതമേൽ, എത്ര അത്ഭുതാവഹം! വേറെ വളവരുമായിരുന്നാൽ മുഖമൊന്നു പൊക്കിനോക്കുമോ? ആ പിച്ചക്കുറിയുടെ കട്ടി കലീനയുടെ ശുഭവസ്ത്രത്തിന്റെ നേർത്ത അതിന്റെ അഴുക്കുപുരങ്ങളെ കൈകളാൽ പിടിച്ചു പരിശോധിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ കാർ ഡ്രൈവർക്കു് ദേവകൃപ. വക്കു അവൻ എങ്ങനെയെന്നു കേൾക്കും മിന്നാതെ ഈ കാഴ്ച കണ്ടുകൊണ്ടുനിന്നു. ഈ കാഴ്ചയിൽ അജഗജാന്തരമുള്ള സ്ത്രീകൾ തമ്മിൽ ഒന്നും സംസാരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായ്, ആസ്സൂരിയുടെ ഉള്ളിൽ, ഒരു സ്നേഹിതനെ കാണുവാൻ പോയിരുന്ന ബാരിസ്റ്റർ മടങ്ങി വരുന്നതായ് അവർ കണ്ടു്. ഉടനെ കലീന, ലീലേ, നിങ്ങൾ എവിടെയാണു താമസിക്കുന്നതു്. നാളെ എന്റെ വീട്ടിലേക്കു വരണം. നിന്റെ വർത്തമാനങ്ങളൊന്നും അറിയുവാൻ സാധിച്ചില്ലല്ലോ. നാളെ വീട്ടിൽവന്നു എല്ലാം പറയണം. നാളെ കാലത്തു കാറയ്ക്കും. നിന്റെ കുട്ടികളെയും കൂടി നേരത്തെ വരണം. ഇതാ ഇനിരിയ്ക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു 25 ക. യുടെ നോട്ടെടുത്തു. ആ സ്ത്രീയുടെ കയ്യിൽവെച്ചു, അവർ പറഞ്ഞു മേൽവിലാസം അപ്പോൾ തന്നെ ഡ്രൈവർക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. കാറിൽതന്നെ കയറിയിരുന്നു. അപ്പോഴേയ്ക്കു ഇങ്ങനെയും അറിയാത്ത ബാരിസ്റ്റർ വന്നു കാറിൽ കയറി. കാർ വായുവേഗത്തിൽ കാടിച്ചുകൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു.

VII

കുമാലകുട്ടിയുടെ പൂർണ്ണകാക്കുകൊണ്ടു സ്വസ്ഥതയെ സുരണിയമാക്കത്തക്ക അവകാശങ്ങളോടും നവീന പരിഷ്കാരത്തിന്റെ മറ്റൊരു കണ്ടുവാരായെന്നു തോന്നത്തക്കവിധത്തിൽ പുതിയ പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള ഉപകരണങ്ങളാലും അറിയപ്പെട്ട ഒരു ഹാളിൽ ഒരു പരവതാനി വിരിച്ച അതിൽ, ഈ വക സമ്പത്തു ഭൂരികൾക്കുവേണ്ടി തന്നെയാണു് നാമം, എന്ന നില അശേഷം ഇല്ലാതെ താഴ്മയും വിനയവും സ്ത്രീത്വവും കളിപ്പടുന്ന ആകാരത്തോടെ ഗൃഹനായികയായ നളിനിയിരിക്കുന്നു. അടുത്തു തന്നെ സങ്കോചത്തോടും ലജ്ജയോടുകൂടി ലീലയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ചരിത്രം പറയുന്നു. അങ്ങിനെ

ഭഗവത്തായ വായയിൽ, അച്ഛക്കുറും മൂലക്കുറും, സൽസഭാവയം, നല്ല വളക്കൂറും, നടപടികളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കത്തക്കവിധം ഒരുക്കത്തോടെ, നാലു കട്ടികളിൽനിന്നു പലഹാരം തിന്നുന്നു. അവരെക്കണ്ടാൽ വളരെ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, തറവാടിതലം പ്രത്യക്ഷമായും ഉണ്ടിയുന്നുണ്ട്.

നളിനി : എന്നിട്ടു ലീല കഥ മുഴുവൻ പറയൂ, എന്തു സംഭവിച്ചു.

ലീല : അന്നു നിങ്ങളുടെ കൈയ്യിൽനിന്നു വൈരമലയും, വളകളും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു സല്ലാരത്തിന്നു പോയല്ലോ അന്നത്തെ രാത്രി ഒരു യഥാർത്ഥ രാത്രിയെന്നായിരുന്നു. എന്റെ അമ്മക്കുറത്തിന്റെ വൈശാലി കതലം മുഴുവൻ അന്നു അങ്ങേ അററു വരെ എത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ അന്നു നാലി യോടുകൂടി ഭരതവാക്യവും ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ സല്ലാരം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങി വീട്ടിൽ വന്നു നോക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ വൈരമല കഴുത്തിൽ കണ്ടില്ല. വളരെയൊളം തിരഞ്ഞു യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. ഒടുവിൽ ആ പെട്ടിയുടെ അടിയിൽ വേര കണ്ടു രത്ന പൂപാരിയുടെ അടുത്തുചെന്നു. അന്വേഷിച്ചതിൽ അദ്ദേഹം തന്നെയാണു് നിങ്ങൾക്കു മല വിററണമെന്നിരുന്നു. അത്രേ പ്രകാരം അന്നു തന്നെ തീർത്തിരുന്ന ഒരു വൈരമല കാണിച്ചു. അതിന്നും നിങ്ങളുടെ മലയ്ക്കും യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലെന്നു അയാൾ പറഞ്ഞു. കാര്യം കേൾക്കുന്നതിനേക്കാൾ മലയെ രത്നപൂപാരിയുടെ കൈയ്യിൽ നോക്കിപ്പോയി 5,000 ക. വില മതിച്ചു. അതിന്നു ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു എങ്ങനെ സാധിക്കും? വീടും പറമ്പുമെല്ലാം പണയം കെട്ടി ഒരു വലിയ സംഖ്യ ആദ്യമായ് കൊടുത്തു. ബാക്കി മാസം മാസം കൊടുക്കുവാൻമുമ്പ് നിശ്ചയിച്ചു. ഒരു വലിയ വക്കീലിനെ ട്രസ്റ്റിയാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്നും വലിയൊരു തുക കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു.

അതിന്നു ശേഷമുള്ള ഞങ്ങളുടെ ജീവിതം വളരെ അരികിച്ചു നിലയിലായിരുന്നു. എന്റക്കു കൊല്ലം കൊല്ലം പ്രസവവും തുടങ്ങി. എന്നാലും രത്നപൂപാരിയുടെ സംഖ്യ മാസം തോറും കൊടുത്തുകൊണ്ടേവന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്യോഗം പോയി ഭക്ഷണത്തിനുംകൂടി വകയില്ലായ്മയായി.

രണ്ടു മൂന്നു മാസങ്ങൾ രത്നപൂപാരിയുടെ പണം കൊടുക്കാതെയായപ്പോൾ അയാൾ നടപടിയെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. നോട്ടീസ്സയച്ചു. യാതൊരു ഗത്യന്തരമില്ലാതെ മാർവാഡിയോടു വാങ്ങി രത്നപൂപാരിയുടെ സംഖ്യ തീർത്തു. ഭാഗ്യവശാൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു ബദ്ധ്യയിൽ ഉദ്യോഗം കിട്ടി. ഞങ്ങൾ അങ്ങോട്ടുചെയ്തി. മാസം മാസം

മാർവാഡിയുടെ തെറ്റാതെ പണയച്ചു കടമെല്ലാം വീട്ടി.

ഇനി കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടു സുഖമായ് ജീവിക്കാം എന്നു നിലവന്നപ്പോഴുടക്കു, ജപ്പാൻകാരുടെ ആക്രമണമുണ്ടായേക്കാമെന്നൊരു ഉറപ്പും കേട്ടു. ജർമ്മൻകാർ റഷ്യയിൽ യുദ്ധം തുടങ്ങിയതിന്റെ ഒരു മുന്പായ് ഞങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നിറങ്ങി. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾ തരക്കേടൊന്നും കൂടാതെ കഴിഞ്ഞു. അപ്പോഴുടക്കു സിങ്കപ്പൂരിൽനിന്നു വന്ന ചില അഭയാർത്ഥികളിൽനിന്നും, എന്റെ അച്ഛൻ അവിടത്തന്നെയുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വരുന്നില്ലെന്നും അറിഞ്ഞു. ഞാൻ വല്ലാതെ വ്യസനിച്ചു. സിങ്കപ്പൂർ ജപ്പാൻകാർ പിടിച്ചു ഉടനെ ബദ്ധ്യക്കണക്കു ലക്ഷ്യവെച്ചതു്. അവിടെ അവർ ചെയ്ത ആക്രമണങ്ങൾക്കൊക്കെ കയ്യടക്കുകയുമില്ല. ബോമ്പേരിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ, സാധുക്കളെ സഹായിക്കുവാനായ് എ.ആർ.പി. കാര്യം കൂട്ടത്തിൽ എന്റെ ഭർത്താവും അതുപ്രകാരം ചെയ്യുവന്നു. ഒരു ദിവസം ഒരു കെട്ടിടം പൊളിക്കുവാനു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൽ മുറിഞ്ഞുപോയ്. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ബോമ്പേരിന്നുൽ അപകടപ്പെട്ട ചില സാധുക്കളെ മണ്ണിനടിയിൽനിന്നു വലിച്ചെടുക്കുകയായിരുന്നുവത്രെ. സ്വപ്നം ചില ചിലർ വൈദ്യസഹായങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്നു ലഭിച്ചുവെങ്കിലും കാര്യമായ സഹായങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായില്ല. അനേകം ജനങ്ങൾ വന്നിരുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹവും കാട്ടുവഴിയായ് പുറപ്പെട്ടു പട്ടിണികിടന്നും കടിക്കുവാൻ ഒരു തുള്ളി വെള്ളംപോലും കിട്ടാതെയും, രോഗിയായതിനാൽ നടക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ എഴുന്നേൽക്കുവാനു് എഴുത്തും വേദന സഹിച്ചും, നാലഞ്ചു മാസം കൊണ്ടു ആസാമിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അവിടെ ഗവണ്മെണ്ടു ചെയ്യുവരുന്നതായ സഹായത്തിന്റെ ഫലമായ് കുറച്ചൊരു ജീവൻ വന്നു. അവിടെയും പറയത്തക്ക വൈദ്യസഹായങ്ങളൊന്നും ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. എന്തിനധികം പറയുന്നു. ഒരു മാസം മുമ്പ്, ഞങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കത്തു ആസ്സാമിൽനിന്നു കിട്ടി. അന്നേയ്ക്കു ആറു മാസമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവരങ്ങളറിഞ്ഞിട്ട്. പതിനഞ്ചു ദിവസം മുമ്പു അദ്ദേഹം ചില മാന്യന്മാരുടെ സഹായത്താൽ ഇവിടെ എത്തിച്ചേർന്നു. ഒരു വിധം ആസ്സാമിലും അഡ്മിഷൻ കിട്ടി. ഇപ്പോൾ ഒരു കാൽ മുറിഞ്ഞു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും സുഖപ്പെട്ടുവരുന്നുണ്ടു്. ഇതിനിടയ്ക്കു ഞങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടു പാടുകൾക്കു പുറം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇന്നലെ അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻവേണ്ടി ആസ്സാമിയിലെ ചെന്ന സമയത്താണ് ഭാഗ്യവശാൽ ഭവനിയെ കണ്ടുകിട്ടിയതു്. ഇക്കഥ മുഴുവൻ പറഞ്ഞുവസാനിപ്പിക്കുന്നതുവരെയും നളിനി കണ്ണുനീർ വാർത്ത മെന്തുമായ് കേട്ടു കൊണ്ടിരുന്നതല്ലാ

തെ, എടക്കൊരു വാക്കെങ്കിലും പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവളുടെ മനസ്സിൽ എന്തൊരു അസാധാരണയായൊരു പ്രമോദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വ്യക്തമായ് കാണുമായിരുന്നു. ചില സമയങ്ങളിൽ അവൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞിരുന്നു. ലീലയുടെ ഉദ്യോഗത്തിന്നു തനിക്കുവേണ്ട പക്ഷത്തുണ്ടെന്നു അവളുടെ മലയാളം വിളിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നു. പാപം ഉത്തമഗുണയായ അവൾക്കൊന്നാണ് ലീലയുടെ ഉദ്യോഗമുണ്ടായൊരു ബന്ധം.

ലീല ഇത്രയും പറഞ്ഞുവസാനിച്ചപ്പോൾ, നളിനി അവളുടെ കൈകൾ രണ്ടും പിടിച്ചു “പ്രിയ സഖീ! നിന്റെ ഉദ്ധാരണക്കൊക്കെ ഞാനാണല്ലോ കാരണം.” എന്റെ വൈരമലയല്ലയൊ ഇവക ഉദ്ധാരണക്കൊക്കെ അടിക്കുലായിരിക്കുന്നതു്. കഷ്ടം. എനിക്കിപ്പോൾ കാലയുണ്ടു്. തികച്ചൊഴുക്കു പകരം രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടേ ലീല മല മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നുളളു്. മാത്രമല്ല. അപ്പോൾ വല്ലാതെ ഇരുന്നിരുന്നു. അന്നു ഞാനത്ര ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. കഷ്ടം, ലീല ഞാനൊരു വാങ്ങുവാൻ പറയട്ടെ. എന്നോടുകൂടി പിക്കുമോ? അന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്ന വൈരമല യഥാർത്ഥ വൈരമലയല്ലായിരുന്നു. അതു ഇമിററേക്കുവൻ വൈരമലയായിരുന്നു. യഥാർത്ഥ വൈരമല എന്റെ ഇരിമ്പുപെട്ടിയിൽ ഇരിപ്പുണ്ടു്. എന്നാൽ നിങ്ങൾ തന്ന മല ഇമിററേക്കുവെന്നു കരുതി ഞാൻ പുറത്തു തന്നെ വെച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഞാനെടുത്തു കൊണ്ടുവരാം.

അന്നതരം നളിനി രണ്ടു ഹാരങ്ങളുംകൊണ്ടു വന്നു നോക്കിയതിൽ ഒരു വ്യത്യാസവും കണ്ടില്ല. ഉടനെ ബാരിസ്റ്റർ ടെലിഫോൺ ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ക്ഷണനേരം കൊണ്ടുവന്നു. ഭാര്യ മുഖാന്തരം വർത്തമാനങ്ങളൊക്കെയറിഞ്ഞു. ഉടനെ രത്നപൂപാരിയെ വരുത്തി. രണ്ടും ഒരു മാതിരി വൈരങ്ങളാണെന്നും, രണ്ടിന്നും ഒരു വില തന്നെ മതിയെന്നും, ശരിയായ വില 50,000 ക യായിരിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞു.

ലീലയ്ക്കിതെല്ലാം കേട്ടു താൻ സ്വപ്ന രാജ്യത്തിലാണെന്നുവന്നിരിക്കുന്നതെന്നു തോന്നിപ്പോയി. ഉടനെ ലീലയുടെ രത്നമല പൂപാരിയുടെ വിറ 50,000 ക. വാങ്ങി ലീലയ്ക്കു കൊടുത്തു. എന്നാൽ ലീല രല്ലംപം ആയിരം ഉറപ്പിക മാത്രം വാങ്ങി ശേഷിച്ച ധനം ബാരിസ്റ്ററെത്തന്നെ ട്രസ്റ്റിയാക്കി. അവർ മുഖാന്തരം ബാങ്കിലിട്ടുവാൻ എപ്പോഴുചെയ്തു. നളിനിക്കും ഭർത്താവിന്നും, അനേക വാദനം പറഞ്ഞു. ചാരകയീരേക്കു ചെന്ന കലേചന്റെ മാതിരി, ജേക്കുബിയാൽ അനുഗ്രഹിതയായിരുന്ന ലീല, അനുജത്തിയുടെ കടാക്ഷാശ്രമ സമുദ്ധിയോടെ സ്വഭവനത്തിലേക്കു മടങ്ങി.

ശുഭം, ശുഭം

